

سُورَةُ الْمَائِدَةِ سورەتی المائدە

بِسْمِ به‌ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئه‌وپه‌ری میهره‌بان و به‌به‌زه‌یی (ناویکی پیروزی خودایه) **الرَّحِيمِ** ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی **ءَامَنُوا** ب‌رواتان هیناوه **أَوْفُوا** و وه‌فاتان هه‌بیت و پابه‌ندی ته‌واو بن **بِالْعُقُودِ** به‌ به‌ئیننامه‌کان

أُحِلَّتْ چه‌ل‌اکراوه و په‌واکراوه **لَكُمْ** بۆتان **بِهَيْمَةٍ** ئاژه‌ل له **الْأَنْعَمِ** مه‌ر و مالت و وشتر و چیل **إِلَّا** جگه‌له

مَا يَتْلَى ئه‌وه‌ی ده‌خویندریت‌ه‌وه **عَلَيْكُمْ** له‌سه‌رتان **غَيْرَ - مُحِلِّي** چه‌لال کروا (-نیه) **الصَّيْدِ** راوکردن **وَأَنْتُمْ** کاتی که ئیوه

حُرْمِ ئیحرامتان به‌ستبێ (بۆ چه‌ج و عومره) **إِنَّ** به‌راستی **اللَّهُ** خودا **يَحْكُمُ** حوکم و فه‌رمان‌په‌واپی ده‌کا به **مَا يُرِيدُ** ئه‌وه‌ی خو‌ی ده‌یه‌ویت

(۱) **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **ءَامَنُوا** ب‌رواتان هیناوه **لَا تُحِلُّوا** چه‌لال و په‌وا مه‌که‌ن و مه‌شکینن حورمه‌ت و پیروزی

شَعِيرٍ دروشمه‌کانی **اللَّهُ** خودا **وَلَا الشَّهَرِ** و نه‌مانگی **الْحَرَامِ** پیروز (یش) **وَلَا الْهَدْيِ** و نه‌ئاژه‌لی قوربان (یش)

وَلَا الْقَلْبُدِ و ئه‌و ئاژه‌ل‌انه‌ی که په‌شمه‌کراون (ئه‌هیندریت بۆ که‌عه‌بی پیروز ریگری لی مه‌که‌ن)

وَلَا ءَامِينَ و (مه‌شکینن حورمه‌تی) نه‌ئه‌وکه‌سانه‌ی روویان کردۆته **الْبَيْتِ** ئه‌وما‌له‌ی **الْحَرَامِ** قه‌ده‌غه‌کراوه و پیروزه (که‌عه‌به)

يَبْتَغُونَ ده‌خوازن **فَضْلًا** زنده‌چاکه‌ئیک **مِّنْ** له **رَبِّهِمْ** په‌روه‌ر‌د‌گاریان **وَرِضُونَا** و په‌زامه‌ندییک (له‌وی) **وَإِذَا** وئه‌گه‌ر

حَلَلْتُمْ ئیحرامتان شکاند **فَأَصْطَادُوا** ئه‌وه‌ راوبکه‌ن **وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ** و با وتاوانبارتان نه‌کات **شَتَانِ** رقی **قَوْمٍ** قه‌ومیک **أَنْ** به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی که

صَدُّوْكُمْ ر‌ییان لیگرتن **عَنْ** له (چوونی) **الْمَسْجِدِ** مرگه‌وتی **الْحَرَامِ** پیروز (که‌عه‌بی پیروز) **أَنْ** (وابکه‌ن) که

تَعْتَدُوا سته‌م و ده‌ستدریژی بکه‌ن **وَتَعَاوَنُوا** و هاوکاری یه‌ک‌ترین **عَلَى** له‌سه‌ر **الْبَرِّ** چاکه **وَالْتَقَوَى** و خوداترسی و پار‌یزکاری

وَلَا تَعَاوَنُوا و هاوکار مه‌بن **عَلَى** له‌سه‌ر **الْإِثْمِ** تاوان **وَالْعُدُونِ** و دوژمنکاری و ده‌ستدریژی **وَاتَّقُوا** و بترسن و پار‌یزکاری له **اللَّهُ** خودا

إِنَّ بهدنیایی **اللَّهُ** خودا **شَدِيد** زور تونده **الْعِقَاب** سزای **(۲) حَرَمَتْ** قهدهغهکراوه و حرامکراوه **عَلَيْكُمْ** لهسهرتان

الْمَيْتَةِ مردار بوو **وَالْدَّم** و خوین **وَلَحْم** و گوشتی **الْخَنِزِير** بهراز **وَمَا** و نهوهی **أَهْلٌ** کرابیته قوربانی **لِغَيْرِ** بؤ غهیری **اللَّهُ** خودا

بِهِ پی **وَالْمُنْخَنَقَةِ** و خنکاو و خنکینراو **وَالْمَوْقُودَةِ** و نهوئاژهلهی به لیدان مردوه **وَالْمُتَرَدِّدَةِ** و نهو ئاژهلهی بهکهوتنهخوارهوه مروه

وَالنَّطِیْحَةِ و بهشهرهقوچ مردوه **وَمَا** و نهوهی **أَكَلَ** - **السَّبْعُ** درنده (-خواردویهتی) **إِلَّا** مهگهر

مَا ذَكَّيْتُمْ چهقؤ بهسهریان رابگات (نهوهی سهریان بیرن پیش مردن) **وَمَا** و (حهرامکراوه) نهوهی **ذُبِحَ** سهربرابیت **عَلَى** لهسهر

النُّصَبِ پهیکهری بتهکان **وَأَنْ** و نهوهی که **تَسْتَقْسِمُوا** دابهشی بکهن **بِالْأَزْمِ** به تیروپشک **ذَلِكُمْ** ئائهوه

فَسَقَ دهچونیکه له سنورهکانی دین **الْيَوْمَ** ئیمرو **يَتَسَبَّحُونَ** بیئومئید بوون **الَّذِينَ** نهوانهی **كَفَرُوا** کوفریانکرد و بی پروابوون **مِنْ** له

دِينِكُمْ دینهکهتان **فَلَا تَخْشَوْهُمْ** جا لییان مهترسن **وَأَخْشَوْنَ** و له من بترسن **الْيَوْمَ** ئیمرو **أُكْمِلَتْ** تهواو و تهواو و نهوپهری ریکم کرد

لَكُمْ بؤتان **دِينِكُمْ** دینهکهتان **وَأَتَمَّمْتُ** و تهواوم کرد **عَلَيْكُمْ** بهسهرتان **نِعْمَتِي** ناز و نیعمهتی خوُم **وَرَضِيتُ** و رازی بووم **لَكُمْ** بؤتان

الْإِسْلَامَ ئیسلام **دِينًا** ئاین و یاسا (بیت) **فَمَنْ** جا ههرکهسی **أَضْطَرَّ** ناچاربوو **فِي** له **مَخْصَصَةٍ** برسیتییهک **غَيْرَ** -

مُتَجَانِفٍ مهیلی بهمهبهستی (-نهین) **لِإِيْمٍ** بؤ تاوان و گوناھیک **فَإِنَّ** نهوه بهراستی **اللَّهُ** خودا **غَفُورٌ** نهوپهری لیبوردهی

رَحِيمٌ نهوپهری میهرهبان و بهبهزهیه **(۳) يَسْأَلُونَكَ** پرسیارت لیدهکه **مَاذَا** چی **أَحِلَّ** ههلائکراوه **لَهُمْ** بؤیان **قُلْ** بئی

أَحِلَّ ههلائکراوه **لَكُمْ** بؤتان **الطَّيِّبُ** خوُش و پاکهکان **وَمَا** و نهوهی **عَلَّمْتُ** فیرتانکردوون **مِنْ** له

الْجَوَارِحِ نهوگیانلهبهراانهی که بریدارکهرن و راویان پندهکهن (وهک سهگ و تازی و باز...) **مُكَلِّبِينَ** وهک سهگراون **تَعْلَمُونَهُنَّ** فیریاندهکهن

بِمَا لهوهی **عَلَّمَكُمْ** فیری ئیویه کردوه **اللَّهُ** خودا **فَكُلُوا** جا بخوُن **بِمَا** لهوهی **أَمْسَكْنَ** گرتویانه **عَلَيْكُمْ** بؤتان **وَأَذْكُرُوا** و یادبکهنهوه

أَسْمَ ناوی **اللَّهُ** خودا **عَلَيْهِ** لهسهری **وَاتَّقُوا** بترسن و پاریزکارین له **اللَّهُ** خودا **إِنَّ** بهدنیایی **اللَّهُ** خودا **سَرِيعٌ** -

اَلْحِسَابَ لِيَتَّيَجِّنَهُوَه و حيسابی (-خبرایه) (۴) اَلْيَوْمَ نُمِرُّ اُحِلَّ هه لاکرا لَکُم بۆتان اَلطَّيِّبُت خۆش و پاکه کان و طَعَام و خوراکي

اَلَّذِينَ ئهوانه ی اُوتُوا پيياندراره اَلکِتَبُ کيتابه ئاسمانيه کان حِلَّ هه لاله لَکُم بۆتان و طَعَامُکُمْ و خوراکي ئيوه حِلَّ هه لاله

لَهُم بۆيان و اَلْمُحَصَّنَت و ئافره تي پاريزراوي (داوين پاک) مِّنْ له اَلْمُؤْمِنَت بړواداراني (م) و اَلْمُحَصَّنَت و ئافره تي پاريزراوي (داوين پاک)

مِّنْ له اَلَّذِينَ ئهوانه ی اُوتُوا پيياندراره اَلکِتَبُ کيتابه (ه ئاسمانيه کان) مِّنْ له قَبْلُکُمْ پيش ئيوه اِذَا ئه گهر

ءَاتَيْتُمُوهُنَّ ئيوه پيتان دان اُجُورَهُنَّ هه قي ماره ی خويان مُحْصِنِينَ بهمه بهستي داوينپاکي و پاريزراوي غَيْرَ نهک

مُسْفِحِينَ به مه بهستي داوينپيسي وَلَا مُتَخَذِي و نهک بۆ هه لگرتن و کردنه اُخْدَانِ دوستداری ژنان (girl friend) وَمِنْ و هه رکه سي

يَكْفُرُ ئينکار بکات و کوفربکات بِالْإِيمَنِ به ئيمان و فه رمانه کاني ئيسلام فَقَدْ ئه وه به دلنيايي حَبِطَ بۆش و به تال ده بېته وه

عَمَلُهُ کاروکرده وه کاني وَهُوَ و ئه و فِي له اَلْآخِرَةِ رۆزي دواي مِّنْ له اَلْخَسِرِينَ خه ساره تمه ند و دؤراوه کان ه (۵) يَأْتِيهَا هُوَ ئه ی

اَلَّذِينَ ئهوانه ی ءَامَنُوا بړواتان هيناوه اِذَا ئه گهر قُتِمَ هه لسان اِلَى بۆ اَلصَّلَاةُ نوښکردن فَاغْسِلُوا ئه وه بشون

وُجُوْهُكُمْ دهم و چاوه کانتان وَاَيْدِيكُمْ و دهسته کانتان اِلَى هه تا اَلْمَرَافِقِ ئه نيشکان وَاَمْسَحُوا و بسړنه وه بَرءُوسِكُمْ به سه رتان

وَأَرْجُلُكُمْ و (بشون) قاچه کانتان اِلَى هه تا اَلْكَعْبَيْنِ گوزينگان وَاِنْ و ئه گهر كُنْتُمْ ئيوه-

جُنُبًا جه نابه تان له سه ر بوو له شگران (-بوون) فَاطَهَّرُوا ئه وه خوتان پاکبکه نه وه (به خوشوشتن) وَاِنْ و ئه گهر كُنْتُمْ ئيوه-

مَّرَضًى نه خوښ (-بوون) اَوْ يان عَلَى له سه ر سَفَرٍ سه فهر (بوون) اَوْ يان جَاءَ - اَحَدٌ يه کيک مِّنْکُمْ له ئيوه (-هات) مِّنْ بۆ

اَلْغَائِطِ (پيسايي کردن) اَوْ يان لَمَسْتُمْ خوتان نوساند و (جوت بوون) له گه ل اَلنِّسَاءَ ژنان فَلَمْ تَجِدُوا ئيتر دهستان نه کهوت ماء ئاويک

فَتَيَمَّمُوا ئه وه ته يه ممو م بکه ن صَعِيدًا به خاکيکي طَيِّبًا چاک و پاک فَاَمْسَحُوا جا بسړنه وه بِوُجُوْهِكُمْ به دهموچاوتان

وَاَيْدِيكُمْ و دهسته کانتان مِّنْهُ لِي مَا يُرِيد - اَللّٰهُ خودا (-نايه و نيت) لِيَجْعَلَ تا دابئي عَلَيْكُمْ له سه رتان مِّنْ (هيچ)

حَرْج ناره‌تی و ئیجراحیه‌ک وَلَکِنْ به‌لام یُرید ده‌یه‌وئیت لَیْطَهَّرْکُمْ تا‌کو پاکتان بکاته‌وه وَلَیْتُمْ و ته‌واو بکات

نِعْمَتُهُ خَیْر و بَیْر و نِیعمه‌تی خۆی عَلَیْکُمْ له‌سه‌رتان لَعَلَّکُمْ به‌لکو ئیوه تَشْکُرُون سوپاس‌گوزاری بکه‌ن (۶) وَادْکُرُوا و یادبکه‌نه‌وه

نِعْمَةً نازو نِیعمه‌ت اَللّٰهُ خودا عَلَیْکُمْ له‌سه‌رتان وَمِیثَقُهُ و به‌لَیننامه‌که‌ی اَلَّذِی ئه‌وه‌ی وَاتَّقُمْ به‌لَینتان دا بِهِ‌یَی اِذْ که

قُلْتُمْ گوئتان سَمِعْنَا بیستمان وَاطْعَنَّا و گوئی‌په‌لیمان کرد وَاتَّقُوا و بترسن و پارێزکارین له اَللّٰهُ خودا اِنْ به‌دُنْیایی اَللّٰهُ خودا

عَلِمْتُ ته‌واو زانا بِذَات به‌وه‌ی هه‌یه له‌ناو اَلصُّدُور سینگ و دله‌کان (۷) یَا‌یْهَا هُوَ ئه‌ی اَلَّذِیْن ئه‌وانه‌ی ءَامَنُوا بَرواتان هه‌یناوه

کُونُوا - قَوْمِیْن به‌رده‌وام هه‌لساوه (-بن) لِلّٰهِ بُوَ خودا شُهَدَاءَ ئاماده‌و شایه‌ت (-بن) بِالْقِسْطِ به‌دادپه‌روه‌ری

وَلَا یَجْرِمَنَّکُمْ و با وتاوانبارتان نه‌کات شَتَّان بقی لی‌بوونی قَوْم قه‌ومیک عَلَیْ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی اَلَّا تَعْدِلُوا که دادپه‌روه‌ری نه‌که‌ن

اَعْدِلُوا دادپه‌روه‌ر و عادل بن هُوَ ئه‌وه اَقْرَبَ نزیکتر لِلتَّقْوٰی له‌خوداترسی و پارێزکاری وَاتَّقُوا و بترسن و پارێزکارین له اَللّٰهُ خودا

اِنْ (دُنْیابن) اَللّٰهُ خودا خَیْرٌ ته‌واو شاره‌زای ورد و درشته بِمَا به‌وه‌ی تَعْمَلُوْنَ ئیوه ده‌یکه‌ن (۸) وَعَدَ - اَللّٰهُ خودا (-به‌لَینی داوه) به

اَلَّذِیْن ئه‌و (که‌س) انه‌ی ءَامَنُوا بَروایان هه‌ینا وَعَمِلُوا و کردوویانه اَلصَّالِحٰتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان هُم بۆیان هه‌یه

مَغْفِرَةً لی‌خۆش بوونیک وَاَجْرٌ و ئه‌جر و پاداشتیکی عَظِیْمٌ زۆر گه‌وره و مه‌زن (۹) وَ اَلَّذِیْن ئه‌وانه‌ی

کَفَرُوا کوفریان‌کردوه و بَیْ بَروابوون وَکَذَبُوا و به‌درۆیان داناوه بِأَیْتِنَا ئایات و موعجیزاته‌کانمان اُولٰٓئِکَ ئه‌وان اَصْحٰبِ هاوړی و ره‌فیقای

اَلْحِیْم دۆزه‌خ ن (۱۰) یَا‌یْهَا هُوَ ئه‌ی اَلَّذِیْن ئه‌وانه‌ی ءَامَنُوا بَرواتان هه‌یناوه اَدْکُرُوا یادبکه‌نه‌وه نِعْمَت ناز و نِیعمه‌تی اَللّٰهُ خودا

عَلَیْکُمْ به‌سه‌رتان ، له‌سه‌رتان اِذْ کاتێ که هَمَّ - قَوْم قه‌ومیک (هه‌مه‌تیان‌کرد و ویستیان) اَنْ که یَبْسُطُوا - اِلَیْکُمْ بۆ سه‌رتان

اَیْدِیْیَهُمْ ده‌سته‌کانیان (-دریژبکه‌ن) فَکَفَّ جا گرتیه‌وه اَیْدِیْیَهُمْ ده‌سته‌کانیان عَنْکُمْ لیتان وَاتَّقُوا ئیتر بترسن و پارێزکارین له اَللّٰهُ خودا

وَعَلٰی و هه‌ر له‌سه‌ر اَللّٰهُ خودا فَلَیْتَوَكَّلْ با پشت به‌ستن و ته‌وه‌ککول بکه‌ن اَلْمُؤْمِنُوْنَ بَرواداره‌کان (۱۱) وَلَقَدْ و به‌دُنْیایی

أَخَذَ وَهَرِگرت اَللّٰهُ خُودا مِیْتُقْ پهیماننامه و به لَئین له بَنِي رُوْلَه و هُوْزى اِسْرَءِیْل پیغهمبر یه عقوب (واته جوله که کان)

وَبَعَثْنَا وَ رَهوانمانکرد مِنْهُمْ لهوانیش اَنْتِی - عَشْر - دوانزه نَقِیْباً نوینه ر و سه رپه رشتیاریک وَقَالَ و - اَللّٰهُ خُودا (-گوئی)

اِنِّی دَلْنِیابن من مَعَكُمْ له گه لَ ئِیوهم لَئِنْ ته گهر اَقْمُ رِیک و پِیکتان کرد اَلصَّلٰوة نوِیْزْ وَاَتِیْتُم و هِیْناو به خَشِیتان اَلزَّکٰوة زه کات

وَاَمَنْتُمْ و برواتان هِیْناوه به بِرُسُلِی پیغهمبرنمان وَعَزَّرْتُمُوهُمْ و پشتتانگرتن و به هِیْزتانکردن و رِیْزتانگرتن وَاَقْرَضْتُمْ و به قهر داتان به

اَللّٰهُ خُودا قَرْضًا قهردیکی حَسَنًا چاک و باش لَا تُكْفِرَنَّ تهُوه به دَلْنِیابی تهُوه سِرْمه وه عَنكُمْ لَیْتان سَیِّئَتُكُمْ خرابه کاره کانتان

وَلَا دَخَلْنُكُمْ و به دَلْنِیابی ده تانخه مه ناو جَنَّتْ باخ و به هِشْتانی تَجْرِی دروات مِنْ له تَحْتَهَا ژِیْریاندا اَلْاَنْهَر روبره کان

فَنَ جا تهُوه ی كَفَرَ کوفری کرد و بروای نه هِیْنا بَعْدَ له پاش ذَلِكْ تهُوه مِنْكُمْ له نگو فَقَدْ تهُوه به دَلْنِیابی ضَلَّ وِیْل بووه و بزریکروه

سَوَاء - اَلسَّبِیْل ریگی (-راست و دروست) (۱۲) فِیْمَا جا به هو ی نَقَضِیْهُمْ شکاندنیان مِیْتَقُهُمْ واده و به لَئین و پهیمانیان

لَعْنُهُمْ نه فره تمان لی کردن وَجَعَلْنَا و ئِیْمه - قُلُوْبُهُمْ دَلْیان مان قُسِیََ رَهق (-کرد) یُحْرِفُوْنَ تهُوهان خوار و خِیْج ده که نه وه و ده گورِن

اَلْکَلِم و ته و گوفتار ه کان عَنْ له مَوَاضِعِهِ جیگاگانیان (ده ستکاری ده که ن) وَاَنْسُوا و تهُوهان وازیانه یِنا و له یادیانکرد حَظًّا به شیک

بِمَا له وه ی ذَرُّوا یادخرانه وه و ئاموژگاریرکان بِه یی وَلَا تَزَال و هِیْشْتاکه به رده وام تَطَّلِع چاوت ده که وِیْته عَلٰی سر

خَائِثَةً خیانه تکاری مِنْهُمْ له وان اِلَّا ته نها - قَلِیْلًا که میک مِنْهُمْ له وان (-وانین) فَاعَفْ جا خُوش به عَنْهُمْ لَیْیان

وَاصْفَحْ و چاوپوشی بکه اِنْ به دَلْنِیابی اَللّٰهُ خُودا یُحِبَّ - اَلْمُحْسِنِیْنَ چاکه کاره کان (-ی خُوش ده وِیْت) (۱۳) وَمِنْ و له

اَلَّذِیْنَ تهُوهانه ی قَالُوا گوئیان اِنَّا به راستی ئِیْمه نَصَرٰی پشتیوانانین و نه صرانین اَخَذْنَا ئِیْمه وهرمانگرت مِیْتَقُهُمْ پهیمان و به لَئینیان

فَنَسُوا جا وازیانه یِنا و له بیریانکرد حَظًّا به شیک بِمَا له وه ی ذَرُّوا یادخرانه وه و ئاموژگاریرکان بِه یی فَاَغْرَبْنَا جا خستمانه

بَيْنَهُمْ نیوانیان اَلْعَدَاوَة عه داوه ت و دوژمنایه تی وَاَلْبَغْضَاء و رق و کینه اِلٰی هه تا یَوْم رُوْزى اَلْقِیْمَة قیامه ت و زیندوو بوونه وه

وَسَوْفَ و له‌داهاتوو ^{يُنَبِّئُهُمُ} هه‌والی دروسیان پیده‌دات **اللَّهُ** خودا **بِمَا** به‌وهی **كَانُوا** پیشان **يَصْنَعُونَ** ئه‌وان ده‌یانکرد (۱۴)

يَا هَلْ هۆ ئه‌ی خاوه‌نی **الْكِتَابِ** کیتابه ئاسمانیه‌کان **قَدْ** ئه‌وه‌تا **جَاءَ كُمْ** هات بۆ ئیوه **رَسُولُنَا** پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان **يُپَيِّنُ** رۆن و دیارده‌کات

لَكُمْ بۆتان **كَثِيرًا** زۆریک **بِمَا** له‌وه‌ی **كُنْتُمْ** ئیوه‌ پیشان **تُخَفُّونَ** ده‌تانشارده‌وه **مِنْ** له **الْكِتَابِ** کیتاب **وَيَعْفُوا** و ده‌بورئ **عَنْ** له

كَثِيرٍ زۆر **قَدْ** ئه‌وه‌تا **جَاءَ كُمْ** بۆتان هات **مِنْ** له **اللَّهُ** خودا **نُورٌ** رۆنای **وَكِتَابٌ** و کیتابیکی **مُبِينٌ** دیار و ئاشکرا (۱۵)

يَهْدِي رێنموونی ده‌کات- **بِهِ** پێی **اللَّهُ** خودا **مَنْ** ئه‌و که‌سه‌ی **اتَّبَعَ** بکه‌وێته‌ ده‌وی **رِضْوَنَهُ** ره‌زامه‌ندی ئه‌و **سُبُلٌ** (-بۆ رێگاکانی)

السَّلَامُ ئاشتی و ئاسایش و هه‌یمنی **وَيُخْرِجُهُمُ** و ده‌ریان ده‌کات **مِنْ** له **الظُّلُمَاتِ** تاریکایه‌کان **إِلَى** بۆ **النُّورِ** رووناکی

بِإِذْنِهِ به‌ ئێزن و رێپیدانی ئه‌و **وَيَهْدِيهِمْ** و رێنموونیان ده‌کات **إِلَى** بۆ **صِرَاطٍ** شارێگاییکی **مُسْتَقِيمٍ** راست و ره‌وان (۱۶) **لَقَدْ** به‌راستی

كَفَرَ کوفریانکرد **الَّذِينَ** ئه‌وکه‌سانه‌ی **قَالُوا** گوئیان **إِنَّ** بیگومان **اللَّهُ** خودا **هُوَ** هه‌ره‌خۆی **الْمَسِيحِ** مه‌سیحی **ابْنِ** کورئ **مَرْيَمَ** مه‌ریه‌مه

قُلْ بلی **مَنْ** جا کئ **يَمْلِكُ** به‌ده‌سته‌یه‌تی **مِنْ** له‌ راست **اللَّهُ** خودا **شَيْئًا** (هیچ) شتئ **إِنْ** ئه‌گه‌ر **أَرَادَ** (خودا) بیه‌وێت **أَنْ** که

يَهْلِكَ له‌ناو ببات **الْمَسِيحِ** مه‌سیحی **ابْنِ** کورئ **مَرْيَمَ** مه‌ریه‌م **وَأُمُّهُ** و دایکی **وَمَنْ** و هه‌رکئ هه‌یه **فِي** له‌ناو **الْأَرْضِ** زه‌وی

جَمِيعًا هه‌ر هه‌مووی ی **وَاللَّهُ** هی خودایه‌ هه‌موو **مَلِكٌ** خاوه‌نداری و پادشایه‌تی **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** و زه‌وی

وَمَا و ئه‌وه‌ی **بَيْنَهُمَا** له‌نیوانیانه **يَخْلُقُ** دروست ده‌کات **مَا يَشَاءُ** هه‌رچی بیه‌وێت **وَاللَّهُ** و خودا **عَلَى** به‌سه‌ر **كُلِّ** هه‌موو

شَيْءٍ شتئک **قَدِيرٌ** ته‌واو تواناداره (۱۷) **وَقَالَتْ** و - **الْيَهُودُ** جوله‌که **وَالنَّصَارَى** و دیانه‌کان (-گوئیان) **نَحْنُ** ئێمه

أَبْنَاءُ رۆله و نه‌وه‌ی **اللَّهُ** خودا **وَأَحِبُّوهُمْ** و خۆشه‌ویستانی ئه‌وین **قُلْ** بلی **فَلِمَ** ئه‌دی بۆ **يُعَذِّبُكُمْ** عه‌زاب و سزاتان ده‌دات

بِذُنُوبِكُمْ به‌ تاوان و گوناچه‌کانتان **بَلْ** به‌لکو **أَنْتُمْ** ئیوه **بَشَرٌ** به‌شه‌ر و مرو‌فئیک ن **مِمَّنْ** له‌وه‌ی **خَلَقَ** (خودا) دروستیکردوه

يَغْفِرُ ئه‌به‌خشی و ده‌بورئ **لِمَنْ** له‌ ئه‌وه‌ی **يَشَاءُ** ئه‌و بیه‌وێت **وَيُعَذِّبُ** و عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ ده‌دات **مَنْ** ئه‌وه‌ی **يَشَاءُ** ئه‌و بیه‌وێت

وَاللَّهُ وَ هەر هی خودایه **مَلِك** خاوهنداری و پادشایه تی **السَّمُوت** ئاسمانه کان **وَالْأَرْض** و زهوی **وَمَا** و ئهوهی **بَيْنَهُمَا** له نیوانیاندایه

وَالِيهِ و هەر بۆلای ئهوه **الْمَصِير** هه موو چاره نووس و سه ره ئه نجامیک (۱۸) **يَا أَهْل** هۆ ئه ی خاوه نی **الْكِتَاب** کیتابه ئاسمانیه کان

قَدْ ئه وه تا **جَاءَ كُمْ** هات بۆ ئێوه **رَسُولُنَا** پیغه مبه ره که مان **بَيْنَ** پۆن ده کاته وه و دیارده کات **لَكُمْ** بۆتان **عَلَى** به دوای **قَرَّةٍ** پچرانیک

مِنْ له **الرُّسُلِ** پیغه مبه ران **أَنْ** نه کا **تَقُولُوا** بلێن **مَا جَاءَنَا** نه هاته لامان **مِنْ** (هیچ) **بَشِيرٍ** مزگینی به خشیک

وَلَا نَذِيرٍ و نه وریاکه ر و ترسینه ریکیش **فَقَدْ** ئه وه تا به دنیای **جَاءَ كُمْ** بۆتان هات **بَشِيرٍ** مزگینی به خش **وَنَذِيرٍ** و ترسینه ریگ **وَاللَّهُ** و خودا

عَلَى به سه ر **كُلِّ** هه موو **شَيْءٍ** شتیک **قَدِيرٍ** ته واو توانا داره (۱۹) **وَإِذْ** و (باس بکه) کاتی که **قَالَ** - **مُوسَى** موسا (-گوئی)

لِقَوْمِهِ به نه ته وه که ی **يَقُومُ** ئه ی قهومی خۆم **أَذْكُرُوا** یادبکه نه وه **نِعْمَةً** نازو نیعمه تی **اللَّهُ** خودا **عَلَيْكُمْ** له سه رتان **إِذْ** که **جَعَلَ** داینا

فِيكُمْ له نگۆ **أَنْبِيََاءَ** پیغه مبه رانیگ **وَجَعَلَكُمْ** و ئیوه ی کرده **مُلُوكًا** باشایانیگ **وَأَتَاكُمْ** و پیتانی به خشی **مَا** ئه وه ی

لَمْ يَأْتِ نه یبه خشی به **أَحَدًا** (هیچ) که سیگ **مِنْ** له **الْعَالَمِينَ** جیهانیان (۲۰) **يَقُومُ** ئه ی قهومی خۆم **أَدْخُلُوا** برۆنه ناو

الْأَرْضَ ئه و زهویه **الْمُقَدَّسَةَ** پیروژه **الَّتِي** ئه وه ی **كُتِبَ** - **اللَّهُ** خودا **لَكُمْ** بۆتانی (-نووسیوه) **وَلَا تَرْتَدُّوا** و هه لمه گه پینه وه

عَلَى به سه ر **أَذْبَارِكُمْ** دواوه و پاشه لتان **فَتَنَقَّلُوا** ئیتر وهرده گه پینه وه و ده بنه **خُسْرَيْنِ** خه ساره تمه ند (۲۱) **قَالُوا** گوئیان

يُوسَىٰ ئه ی موسا **إِنَّ** به راستی **فِيهَا** تیایدا یه **قَوْمًا** قهومیکی **جَبَّارِينَ** زۆربه هیزی زۆردار **وَأَنَّا** و دنیابه ئیمه

لَنْ نَدْخُلَهَا هه رگیز ناچینه ئه وئ **حَتَّىٰ** هه تاکو **يَخْرُجُوا** دهرده چن **مِنْهَا** له وئ **فَإِنْ** جا ئه گه ر **يَخْرُجُوا** دهریچن **مِنْهَا** له وئ

فَإِنَّا ئیتر ئیمه **دُخِلُون** ده چینه ئه وئ (۲۲) **قَالَ** - **رَجُلَانِ** دووپاو (-گوئیان) **مِنْ** له **الَّذِينَ** ئه وانه ی **يَخَافُونَ** ده ترسن **أَنعَمَ** -

اللَّهُ خودا (-نیعمه تی باراندبوو) **عَلَيْهِمَا** له سه ریان **أَدْخُلُوا** برۆنه **عَلَيْهِم** سه ریان **الْبَابِ** (له) ده رگا که **فَإِذَا** جاهه رکه

دَخَلْتُمُوهُ لی چوونه ژووره وه **فَإِنَّكُمْ** ئه وه دنیاین ئیوه **غُلِبُون** سه رکه وتوون **وَعَلَى** و هه رله سه ر **اللَّهُ** خودا

فَتَوَكَّلُوا تهوه ککول بکهن و پشت ببهستن **إِنْ** ته گهر **كُنْتُمْ** ئیوه- **مُؤْمِنِينَ** بروادار (-بووین) (۲۳) **قَالُوا** گوتیان **يُوسَىٰ** ئه ی موسا

إِنَّا به راستی ئیمه **لَنْ نَدْخُلَهَا** (-نا) چینه ناوی **أَبَدًا** هه رگیز **مَا** ته وهنده ی **دَامُوا** ته وان ماوه بن **فِيهَا** تیایدا **فَأَذْهَبَ** ده برۆ

أَنْتَ خۆت **وَرَبُّكَ** و پهروه ردیگارت **فَقَتِلَا** جا بجهنگن **إِنَّا** به دُنْیای ئیمه **هَهُنَا** ئا لێره **قَعِدُونَ** دانیشووین (۲۴) **قَالَ** گوئی

رَبِّ پهروه ردیگار و خاوهنی من **إِنِّي** به راستی من **لَا** - **أَمْلِكُ** به دهستم (-نیه) **إِلَّا** که سێک جگه له **نَفْسِي** خۆم **وَأَخِي** و براکه م

فَأَفَرَّقَ ئیتر جیا بکه وه **بَيْنَنَا** نیوان ئیمه **وَبَيْنَ** و نیوان **الْقَوْمِ** تهو نه ته وه وگه له ی **الْفَاسِقِينَ** فاسق و لادهرن له حه ق (۲۵)

قَالَ گوئی **فَإِنَّهَا** ته وه به دُنْیای **مُحَرَّمَةٍ** قه ده غه کراوه **عَلَيْهِمْ** له سه یان **أَرْبَعِينَ** چل **سَنَةً** سأل **يَتِيمُونَ** بزړ ده بن **فِي** له

الْأَرْضِ زه وی **فَلَاتَأْسُ** جا خه م مه خۆ **عَلَى** بۆ **الْقَوْمِ** تهو نه ته وه وگه له ی **الْفَاسِقِينَ** فاسیقن و له رێ ده رچوون (۲۶)

وَأَتَلَ و بخوێنه وه **عَلَيْهِمْ** به سه ریان **نَبَأًا** گرنگه هه والی **آبِي** دوو کورپه که ی **ءَادَمَ** ئاده م **بِالْحَقِّ** به حه ق و راستی **إِذْ** که

قَرَبًا خێر و نزیک که ره وه یه کیان کرد **قُرْبَانًا** له قوربان ی و هاوشیوه ی **فَتُقْبَلُ** جا وه گیرا و قبول کرا **مِنْ** له **أَحَدِهِمَا** یه کیکیان

وَلَمْ يَتُقْبَلْ و قبول نه کرا **مِنْ** له **الْآخِرِ** ته وه ی تر **قَالَ** گوئی **لَأَقْتُلَنَّكَ** هه رده بی بته کوژم **قَالَ** گوئی **إِنَّمَا** له راستیدا-

يَتُقْبَلُ قبول ده کات و وه رده گری **اللَّهُ** خودا (-ته نها) **مِنْ** له **الْمُتَّقِينَ** خودا ترس و پارێزکاره کان (۲۷) **لَنْ** به دُنْیای ته گهر

بَسَطَ درێژیکه یت **إِلَيَّ** بۆ من **يَدُكَ** ده ست **لِتَقْتُلَنِي** تا بمکوژی **مَا** - **أَنَا** من **بِبَاسِطٍ** درێژکه ر (-نیم) **يَدِي** ده ستی خۆم

إِلَيْكَ بۆلای تو **لَأَقْتُلَنَّكَ** تا بته کوژم **إِنِّي** به راستی من **أَخَافُ** ته ترسم له **اللَّهُ** خودای **رَبِّ** پهروه ردگاری **الْعَالَمِينَ** جیهانیان (۲۸)

إِنِّي به دُنْیای من **أُرِيدُ** ده مه وی **أَنْ** که **تُبَوَّأَ** هه لگری و بگه رنیه وه **بِإِثْمِي** به تاوانی من **وَأِثْمُكَ** و تاوانی خۆت **فَتَكُونُ** ئیتر- **مِنْ** له

أَصْحَبُ هاوه لان و خه لکی **النَّارِ** ئاگر (-بیت) **وَذَلِكَ** و ته وه یه **جَزْأًا** سزای **الظَّالِمِينَ** سته مکاره کان (۲۹)

فَطَوَّعَتْ جا لواندی و رازاندیه **لَهُ** بۆی **نَفْسُهُ** نه فسی خۆی **قَتَلَ** کوشتنی **أَخِيهِ** براکه ی **فَقَتَلَهُ** ته وه بوو کوشتی **فَأَصْبَحَ** جا-

مِنْ لَهُ أَنْتَحِسِرِينَ خه ساره تمه ند و دؤراوه كان (-بوو) (۳۰) فَبَعَثَ ثينجا - اللَّهُ خودا غُرَابًا قه له ره شيكي (-ره وانكرد)

يَبْحَثُ ده گه را و هه ئيده كؤلى فِي له ناو الْأَرْضُ زهوى لِيرِيَهُ تانيشانى بدات كَيْفَ چُون يُورِي دابپوشى

سَوَاءَ عهيب و عارى (لاشهى) أَخِيهِ براكهى قَالَ گوئى يُولِيَتِي (تهيهوار) أَعْجَزَتْ ثايا ده سه وه سان بووم أَنْ كه أَكُون -

مِثْلُ وهك هَذَا ثهو الْغُرَابُ قه له ره شه (-بيم) فَأُورِي جا بشارمه وه سَوَاءَ عهيب و عارى (لاشهى) أَنَحِي براكهم فَأَصْبَحَ ئيتر-

مِنْ لَهُ أَلْتَدِمِينَ په شيمانان (-بوو) (۳۱) مِنْ لَهُ أَجَلٌ پيناو ذَلِكَ ثه وه كَتَبْنَا نوسيمان (فه ريمانكرد) عَلَى له سهر

بَنِي رۆله و هؤزى إِسْرَءِيلَ پيغه مبه ر به عقووب (واته جوله كه كان) أَنَّهُ كَهوا مِنْ هه ركه سى قَتَلَ بكورئى نَفْسًا نه فسيك

بَغَيْرِ بى (به رامبه رى) نَفْسٍ نه فس و كه سىك أَوْ يان فَسَادٌ فه ساد و خراپه كارى فِي له الْأَرْضُ زهوى فَكَأَنَّمَا ثه وه هه روهك ثه وه يه

قَتَلَ - النَّاسُ خه لكى (-كوشتبى) جَمِيعًا هه مووى وَمَنْ و ثه وهى أَحْيَاهَا زيندووى كرده وه فَكَأَنَّمَا ثه وه هه روهك ثه وه يه أَحْيَا -

النَّاسُ خه لكى (-زيندووى كرد يته وه) جَمِيعًا هه مووى وَلَقَدْ و به دنيايى جَاءَتْهُمْ بؤيان هينان رُسُلْنَا په يامبه ره كانمان

بِالْبَيِّنَاتِ به لگه ي پوون و ئاشكراو موعجزات ثُمَّ پاش ثه وهش إِنَّ به راستى كَثِيرًا زورنك مِّنْهُمْ له وان بَعْدَ له دواى ذَلِكَ ثه وه فِي له

الْأَرْضُ زهوى لَمُسْرِفُونَ به راستى زيده ره ون (۳۲) إِنَّمَا له راستيدا- جَزْأًا سزاي الَّذِينَ ثه وان هى يُحَارِبُونَ ده جه نكن له گه ل

اللَّهُ خودا وَرَسُولُهُ و پيغه مبه ره كه ي وَيَسْعَوْنَ و هه ول و كؤشش ده دن فِي له الْأَرْضُ زهوى

فَسَادًا بؤ خراپه كارى (له ريگرى و چه ته ي و ئاشوب بلاو كرده وه) أَنْ ثه وه يه كه يَقْتُلُوا بكورئين أَوْ يان

يُصَلِّبُوا توند له دار بدرئين و بكورئين أَوْ يان تُقَطَّعُ ببردئ اَيْدِيَهُمْ ده سته كانيان وَأَرْجُلُهُمْ و قاچه كانيان مِّنْ به خِلْفٍ جيا أَوْ يان

يُنْفَوُا دوور بخرينه وه مِنْ له الْأَرْضُ زهوى و ولات ذَلِكَ ثه وه لَهُمْ بؤيان خِزْيٍ شهرمه زارى و ريسواييه فِي له الدُّنْيَا دونيا

وَهُمْ و بؤيان هه يه فِي له الْآخِرَةِ رۆزى دوايى عَذَابٍ عه زاب و ئه شكه نجه يه كى عَظِيمٌ زور گه وره و مه زن (۳۳) إِلَّا جگه له

الَّذِينَ تَابُوا پەشیمان بوونەوه و گەڕانەوه مِنْ لَهُ قَبْلُ پێش ئەوهی أَنْ كَ تَقْدِرُوا دەسەڵاتتان بشکێ عَلَيْهِمْ بەسەریان

فَاعْلَمُوا ئەوه بزانی أَنْ بَيَّغُمَان هەر اللَّهُ خُودَا يَه غُفُورٌ ئەوپەری لێبوردەى رَحِيمٌ ئەوپەری میهرەبان و بەبەزەبى (٣٤)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئەى الَّذِينَ ئەوانەى ءَامِنُوا بڕواتان هێناوه اَتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له اللَّهِ خُودَا وَابْتَغُوا و بخوازن إِلَيْهِ بۆ لای ئەو

الْوَسِيلَةَ هۆکار (له عیبادەت) وَجْهَدُوا و بجەنگن وَ تَبْكُوشْنَ فِي لَهُ سَبِيلُهُ رِنگای وى لَعَلَّكُمْ بەئكو ئێوه

تُفْلِحُونَ سەرکەوتوو و سەرفراز بن (٣٥) إِنَّ بەدُنْیَايِ الَّذِينَ ئەوانەى كَفَرُوا کوفریانکرد و بێ پروابوون لَو ئەگەر بێتو أَنْ كَهوا

لَهُمْ بۆئەوان هەبێت مَا هەرچى فِي لَهَاوِ الْأَرْضِ زەوى ه جَمِيعًا هەر هەمووى وَمِثْلُهُ و هەندەى ئەویش مَعَهُ له گەڵ ئەو

لِيَفْتَدُوا تا بیکەنە فیدیه (نرخى رزگارکردنى نەفسى خۆيان) بِهِ يَتَى مِنْ لَهُ عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەى يَوْمَ رۆژى

الْقِيَمَةِ قیامەت (هەلسانەوه له گۆرەکان و بەپاوهستان له مهیدانى مهحشر) مَا تُقْبَلُ قەبۆل ناکرێت مِنْهُمْ لَهوان وَلَهُمْ و بۆیان هەیه

عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەیهى أَلِيمٌ زۆر بە ئازار (٣٦) يُرِيدُونَ دەیانەوى أَنْ كَ يَخْرُجُوا دەرێچن مِنْ لَهُ النَّارُ ئاگر وَمَا و-

هُم ئەوان (-نینه) يَخْرُجِينَ دەرێچن مِنْهَا لِي وَلَهُمْ و بۆیان هەیه عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەیهى مُقِيمٌ بەرپاکراوى بەردەوام (٣٧)

وَالسَّارِقُ و دز (نێر) وَالسَّارِقَةُ و دز (ى مێ) فَاقْطَعُوا ئەوه بێرن أَيْدِيَهُمَا دەستیان جَزَاءً سزایێت بِمَا بەوهى

كَسَبَا دەستیان کەوت (له حەرام) نَكَالًا و سزا و پەندبێت (بۆ رِنگى له دزی کردن) مَنْ لَهُ لایەن اللَّهُ خُودَاوَهُ وَاللَّهُ و خُودَا

عَزِيزٌ زالى بالەدەستى حَكِيمٌ تەواو کاربەجئ (یه) (٣٨) فَمَنْ جَا ئەوهى تَابَ پەشیمان بویهوه و گەڕایهوه مَنْ لَهُ بَعْدَ دواى

ظُلْمِهِ زولم و ستمههههى وَأَصْلَحَ وچاکه کار بوو فَإِنَّ ئەوه دُنْیَايَن اللَّهُ خُودَا يُتُوبُ تۆبه وەردهگرئ و خۆش دەبئ عَلَيْهِ لِي

إِنْ بَيَّغُمَان اللَّهُ خُودَا غُفُورٌ ئەوپەری لێبوردەى رَحِيمٌ زۆر میهرەبان و بەبەزەبى و بەخشنده یه (٣٩) أَلَمْ تَعْلَمْ نەزانیهوه

أَنْ كَ بَيَّغُمَان اللَّهُ - لَهُ هى (-خودا) يَه مُلْكٌ پادشایهتى و خواهندارى السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زەوى

وَكَيْفَ وَ چۆن يُحْكُمُونَكَ دادوهری به تۆ دهكهن وَعِنْدَهُمْ و لایان ههیه التَّورَةُ تهورات (نامه‌ی ئاسمانی ناردراو بۆ موسا) فِيهَا تیایدا یه

حُكْم حوکم و بپاری الله خودا ثُمَّ ئینجا يَتَوَلَّونَ ئەوان پشت تێدهكهن مِنْ له بَعْدَ دواى ذَلِكَ ئەوه وَمَا و - أُولَئِكَ ئەوان

بِالْمُؤْمِنِينَ له برواداران (-نین) (٤٣) إِنَّا بَيِّگومان ئیتمه أَنْزَلْنَا دامانبه‌زاند التَّورَةُ تهورات (نامه‌ی ئاسمانی ناردراو بۆ موسا)

فِيهَا تیایدا یه هُدًى هیدایهت و رێنموونی وَنُورَ و نور و رۆناکی يَحْكُم حوکم و فه‌رمانپه‌واپی ده‌کا بِهَا يَيَّ النَّبِيُّونَ پیغه‌مبه‌ره‌کان

الَّذِينَ ئەوانه‌ی أَسْلَمُوا ملکه‌چ و ته‌سلیم و موسلمان بوون لِلَّذِينَ بۆئه‌وانه‌ی هَادُوا جووله‌که (بوون)

وَالرَّبُّونَ و خودا ناس و پیاوی خودا (بوون) وَالْأَحْبَارَ و زانا و دینناس (بوون) بِمَا به‌وه‌ی أَسْتَحْفِظُوا داواى پاراستنیان لیکرابوو

مِنْ له كِتَابَ کیتابی الله خودا وَكَانُوا و ئەوان- عَلَيْهِ له‌سه‌ر ئەوه شُهَدَاءَ ئاماده‌و شایهت (-بوون) فَلَا تَخْشَوْا جا مه‌ترسن له

النَّاسَ خه‌لک وَأَخْشَوْنَ و بترسن له مَنْ وَلَا تَشْتَرُوا و مه‌کړن به بَائِيٍّ ئایه‌ته‌کانم ثُمَّ نَرْخِيكَ قَلِيلًا که‌م وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ لَمْ -

يَحْكُم حوکم و فه‌رمانپه‌واپی (-نه‌) کا بِمَا به‌وه‌ی أَنْزَلَ دایبه‌زاند وه‌ه الله خودا فَأُولَئِكَ ئەوه ئەوان هُم هه‌ر خۆیان

الْكَافِرُونَ کافر و بیپه‌رواکان (٤٤) وَكُتِبْنَا و نوسیمان عَلَيْهِم له‌سه‌ریان (فه‌رمانکرد) فِيهَا تیایدا أَنْ که‌وا

النَّفْسَ (کوشتنی) که‌سێک بِالنَّفْسِ به‌رامبه‌ر (کوشتنی) که‌سێکه‌ه وَالْعَيْنَ و چاو بِالْعَيْنِ به‌رامبه‌ر چاوه‌ه وَالْأَنْفَ و لووت

بِالْأَنْفِ به‌رامبه‌ر لووته‌ه وَالْأُذُنَ و گوێ بِالْأُذُنِ به‌رامبه‌ر گوێ یه‌ه وَالسِّنَّ و ددان بِالسِّنِّ به‌رامبه‌ر ددانه‌ه وَالْجُرُوحَ و برینه‌کانیش

قِصَاصَ به‌تۆله‌ه سهندنه‌وه‌یه‌ه فَنَ جا هه‌رکه‌سێ تَصَدَّقَ خیری کرد و سه‌ده‌ده‌قه‌ی کرد (له‌ه‌ه‌قی خۆی خوشبوو) بِهِ يَيَّ فَهُوَ ئیتر ئەمه‌ه

كَفَّارَةً که‌فاره‌ت و سرپه‌نه‌وه‌ی گونا‌هه‌ه لَهُ بۆ وی وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ لَمْ - يَحْكُم حوکم و فه‌رمانپه‌واپی (-نه‌) کا بِمَا به‌وه‌ی

أَنْزَلَ دایبه‌زاندوه‌ه الله خودا فَأُولَئِكَ ئەوه ئەوان هُم هه‌رخۆیان الظَّالِمُونَ سه‌ته‌مکاره‌کان (٤٥) وَقَفَيْنَا و به‌دواماندا‌هینا

عَلَى له‌سه‌ر عَآثِرِهِم شوینه‌ه‌واری ئەوان بَعِيسَى به‌عیسای أَبْنِ کورێ مَرِيَمَ مه‌ریه‌م مُصَدِّقًا پشت راستکه‌ره‌وه‌ه و به‌راست دانه‌ر

لِمَا بَوَّئَهُوهُ يَبْنَ لَهُبەر يَدِيَّه دَهسته كانيه تي (پيشي وي هاتووه) مِّن لَه التَّوْرَةُ تهورات (نامه ي ئاسماني ناردراو بۆ موسا)

وَأَتَيْنَاهُ وَبَيَّمان دا الْإِنْجِيلُ ئينجيل (نامه ي ئاسماني ناردراو بۆ عيسا) فِيْهِ تَيَايدا يَه هُدًى هيدايت و پَينُمُونِي وَنُورٌ و نور و پۇناكي

وَمُصَدِّقًا و پشت راستكهرهوه و بهراست دانهر لِمَا بَوَّئَهُوهُ يَبْنَ لَهُبەر يَدِيَّه دَهسته كانيه تي (پيشي وي هاتووه) مِّن لَه

التَّوْرَةُ تهورات (نامه ي ئاسماني ناردراو بۆ موسا) وَهُدًى و هيدايت و پَينُمُونِي وَمَوْعِظَةً و ئامۇزگاري يه

لِّلْمُتَّقِينَ بۆ لهخودا ترس و پاريزكاران (٤٦) وَلِيَحْكُمَ و با حوكم و دادوهرى بكا أَهْلَ خهلك و خاوهنى

الْإِنْجِيلُ ئينجيل (نامه ي ئاسماني ناردراو بۆ عيسا) بِمَا بِهِوهُي أَنزَلَ دايبهزاند وه اللَّهُ خودا فِيْهِ تَيَايدا وَمَنْ و ههركهسى لَمْ -

يَحْكُمَ حوكم و فهزمانپهوايى (-نه) كا بِمَا بِهِوهُي أَنزَلَ دايبهزاندوه اللَّهُ خودا فَأُولَئِكَ ئهوه ئهوان هُم ههرخويانن

الْفَاسِقُونَ فاسق و دهرجوو لهدين (٤٧) وَأَنزَلْنَا و دامانبهزاند إِلَيْكَ بَوَّئَ الْكِتَابَ كيتابهكه (قورئان)

بِالْحَقِّ به حق و راستى و پهوايى مُصَدِّقًا پشت راستكهرهوه و بهراست دانهر لِمَا بَوَّئَهُوهُ يَبْنَ لَهُبەر

يَدِيَّه دَهسته كانيه تي (پيشي وي هاتوون) مِّن لَه الْكِتَابَ كيتاب (ي ئاسماني) وَمُهَيِّمًا و بالادهسته عَلَيْهِ بهسهري

فَاحْكُمَ جا حوكم و دادوهرى بكه يَبْنَهُمْ له نتيوانيان بِمَا بِهِوهُي أَنزَلَ دايبهزاند وه اللَّهُ خودا وَلَا تَتَّبِعْ و مهكهوه دوايى

أَهْوَاءَهُمْ حهز و ئارهزووبازي ئهوان عَمَّا لَهُوهُي جَاءَكَ بَوَّئَ هاتوه مِّن لَه الْحَقَّ حهق لِكُلِّ بۆ ههريهكى جَعَلْنَا -

مِنْكُمْ لهنگۆ (دامانناوه) شَرْعَةً شهريعهتيك وَمِنْهَا جَا و پيگايهكى پۇن وَلَوْ وئهگهر شَاءَ - اللَّهُ خودا (-ويستباي)

لَجَعَلَكُمْ بهدلنيابي ئيوه دهكرده أُمَّة - وَحِدَةً يَهك (-ئومهت و كۆمهل) وَلَكِنْ بهلام لِيَبْلُوَكُمْ تا تاقيتان بكا تهوه فِيْ لَه مَا ئهوهي

عَاتِكُمْ پيتاني بهخشيوه فَاسْتَبِقُوا جا خيرا بكهن و بهربهركاني بكهن لَوْ اٰخِرَتِ خيّر و چاكهكان إِلَى ههر بۆلاي اللَّهُ خودا يه

مَرْجِعُكُمْ گهړانهووتان جَمِيعًا ههمووتان فَيُنَبِّئُكُمْ جا خهبهري راست و دروستتان دهدايى بِمَا بِهِوهُي كُنْتُمْ پيشان فِيْهِ تَيَايدا

تَخْتَلِفُونَ ناکۆکیتان ده کرد (٤٨) وَأَنْ وَ أَحْكُم حوکم و دادوهی بکه يَنْهَم له نيوانيان بِمَا بهوى أَنْزَلَ - اللَّهُ خدا (-دایبه زاند)

وَلَا تَتَّبِعْ و مه که وه دواى أَهْوَاءَهُمْ ههز و ئاره زووبازی ئهوان وَأَحْذَرَهُمْ و وریابه لییان أَنْ نه کا

يَفْتِنُوكَ توشی فیتنهت بکه ن و به لاریت بهن عَنْ له بَعْض هه ندی مَا لهوى أَنْزَلَ - اللَّهُ خدا (-دایبه زاندوهه) إِلَيْكَ بۆتۆ

فَإِنْ جا ئه گهر تَوَلَّوْا پشتیان هه لکرد (رازی نه بوون) فَأَعْلَمَ أَنَّمَا ئه وه بزانه به راستی يُرِيد - اللَّهُ خدا (-دهیه ویت) أَنْ که

يُصِيبُهُمْ توشیان بکات (به سزای خوین) يَبْعَضْ به هوی هه ندیک له ذُنُوبِهِمْ تاوان و گونا هه کانیان وَإِنَّ و به دنیا یی کَثِيرًا زۆریک

مَنْ له النَّاسِ خه لک لَفَسِقُونَ هه ر فاسیق و له دین ده رچوو و لارین (٤٩) أَفْهَكُمْ ئایا حوکم و بریاری أَجْهَلِيَّةً نه زانی و نه فامیان

يَعْنُونَ ده ویت وَمَنْ و کی أَحْسَنَ چاکتره مِنْ له اللَّهُ خدا حُكْمًا له حوکم و بریاری لِقَوْمٍ بۆقه و میک یُوقِنُونَ یه قینیان هه ی

(٥٠) يَأْتِيهَا هُوَ ئه ی الَّذِينَ ئه وانه ی ءَامِنُوا برواتان هی ناوه لَا تَخْذُوا مه گرن- الْيَهُودِ جوله که وَالنَّصَارَى و دیانه کان

أَوْلِيَاءُ - به دۆست و پشتیوان بَعْضُهُمْ هه ندیکیان أَوْلِيَاءَ دۆست و پشتیوانی بَعْضُ هه ندیکن وَمَنْ و هه رکه سی

يَتَوَلَّاهُمْ دۆستایاتی و پشتیوانیان لی بکات مِّنْكُمْ له ئیوه فَإِنَّهُ ئیتر ئه وه به دنیا یی مِنْهُمْ له وانه إِنَّ به دنیا یی اللَّهُ خدا

لَا يَهْدِي رینموونی ناکات الْقَوْمَ ئه و خه لک و قه و مه ی الظَّالِمِينَ سته مکارن (٥١) قَتَرَى جا ده بیخی الَّذِينَ ئه وانه ی فِي هه یه له ناو

قُلُوبِهِمْ دلّه کانیان مَرَضٌ نه خوشییک يُسْرِعُونَ خبرایی و پیشهرکی ده که ن فِيهِمْ به ره و ئه وان يَقُولُونَ ده ئین نَحْشَى ئه تر سین أَنْ که

تُصِيبَنَا توشمان بیّت و بهرمانکه ویت دَائِرَةً به لا و دۆرانیک ده وریدا فَعَسَى ده ی به لکو اللَّهُ خدا أَنْ که يَأْتِي بینیّت

بِالْفَتْحِ کرانه وه و سه رکه و تن أَوْ يان أَمْرُ فه رمان و کاریک مِّنْ له عِنْدِهِ لایه نی خو ی فَيُصْبِحُوا ئیتر وایان لئی عَلَى له سه ر

مَا ئه وه ی أَسْرُوا شار دیانه وه فِي له أَنْفُسِهِمْ نه فسی خو یان (دلی خو یان) نَدِمِينَ په شیمان بن (٥٢) وَيَقُولُ و -

الَّذِينَ ئه و (که س) انه ی ءَامِنُوا بروایان هی ناوه (-ده ئین) أَهْوََاءَ ئا ئه وانه ن؟! الَّذِينَ ئه وانه ی أَقْسَمُوا سو ئیدیان خوارد بِاللَّهِ به خدا

جَهْدَ بهوپه‌ری اَيْمَنِهِمْ سویندیان اِنَّهُمْ که‌وا ئه‌وان به‌دنیایي لَمَعَكُمْ هه‌رله‌گه‌لتانن حَبَطَتْ بۆش و به‌تال بوویه‌وه

اَعْمَلُهُمْ کار وکرده‌وه‌کانیان فَاَصْبَحُوا ئیتر وایانلیهات خُسْرَيْن خه‌ساره‌تمه‌ند (-بوون) (۵۳) يٰٓاَيُّهَا هُوَ ئه‌ی اَلَّذِيْن ئه‌وانه‌ی

ءَامَنُوا برواتان هیناوه مَن ئه‌وه‌ی يَّرْتَدَّ ئه‌وه‌ی هه‌لگه‌پێته‌وه مِنْكُمْ له‌نگۆ عَن له دِيْنِهٖ دینه‌که‌ی فَسَوْفَ ئه‌وه له‌داهاتوو يٰٓاَيُّ -

اَللّٰهُ خودا بِقَوْمٍ قه‌ومیک (-دینیت) يُحِبُّهُمْ خۆشیانی ده‌وێت وَيُحِبُّونَهُ و ئه‌وانیش خۆشیان ده‌وێت اَذِلَّةً ملکه‌چ و نه‌رم و نیانن

عَلٰی به‌سه‌ر اَلْمُؤْمِنِيْنَ برواداره‌کان اَعْرِزَةً بالا ده‌ست و توندن عَلٰی له‌سه‌ر اَلْكَافِرِيْنَ کافره‌کان يُجَاهِدُوْنَ جیهاد ده‌که‌ن و تێده‌کۆشن

فِيْ له سَبِيلٍ پێنا و ریڭای اَللّٰهُ خودا وَلَا يَخَافُوْنَ ناترسن له لَوْمَةً لّٰوَمه و گله‌بی کردنی لَا اِيْم (هیچ) گله‌بی کارێک ذٰلِكَ ئه‌وه‌یان

فَضْلَ فه‌زل و زێده‌چاکه‌بی اَللّٰهُ خودا يُوْتِيْهِ ئه‌یدا به مَن ئه‌وه‌ی يَشَاءَ ئه‌و (خۆی) بیه‌وێت وَاللّٰهُ و خودا

وُسْعٍ فره‌وانه (فه‌زل و به‌خشینی) و فره‌وانکاری عَلِيْم ته‌واو زانا و ئاگاداره (۵۴) اِنَّمَا له‌راستیدا -

وَلِيْكُم دۆست و پشتیوانی ئیوه (-هه‌ر ته‌نها) اَللّٰهُ خودا وَرَسُولُهُ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی وَالَّذِيْنَ و ئه‌و (که‌س) انه‌ی ءَامَنُوا بروایان هیناوه

اَلَّذِيْنَ ئه‌وانه‌ی يُقِيمُوْنَ به‌ریک و پێکی ده‌که‌ن اَلصَّلٰوةَ نوێژان وَيُوْتُوْنَ و ده‌به‌خشن و دینن اَلزَّكٰوةَ زه‌کات (پاککاری و بره‌ودان)

وَهُمْ و ئه‌وان رُكِعُوْنَ له‌کرنۆشدان و ملکه‌چن (۵۵) وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ يَتَوَلَّ دۆست و پشتیوانی بکات له اَللّٰهُ خودا

وَرَسُولُهُ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی وَالَّذِيْنَ و ئه‌و (که‌س) انه‌ی ءَامَنُوا بروایان هیناوه فَاِنَّ ئه‌وه به‌دنیایي حِزْب کۆمه‌لی اَللّٰهُ خودا

هُم هه‌رخۆیان اَلْغَلْبُوْنَ زال و سه‌رکه‌وتوو ن (۵۶) يٰٓاَيُّهَا هُوَ ئه‌ی اَلَّذِيْنَ ئه‌وانه‌ی ءَامَنُوا برواتان هیناوه لَا تَتَّخِذُوا مه‌گرن

اَلَّذِيْنَ ئه‌وانه‌ی اتَّخَذُوا - دِيْنَكُمْ دینه‌که‌تان (-یان وه‌رگرتوه) هُزُوًا (به‌هۆی) گالته‌جارێ وَلَعِبًا و گه‌مه‌پێکردن مِّن له اَلَّذِيْنَ ئه‌وانه‌ی

اُوتُوا پێیاندراره اَلْكِتٰب كِتَاب (ه ئاسمانیه‌کان) مِّن له قَبْلِكُمْ پێش ئیوه وَالْكَفَّار و کافره‌کان

اَوَّلِيَّاء (مه‌یانگرن) به‌دۆست و پشتیوان وَاَتَقُوا بترسن و پارێزکارین له اَللّٰهُ خودا اِنْ ئه‌گه‌ر كُنْتُمْ ئیوه- مُؤْمِنِيْنَ بروادار (-بووین)

(۵۷) وَإِذَا وَكَاثِبُ نَادَيْتُمْ بَانْگَتَانْکَرْد (بانگتان دا) إِلَى بُوَ الصَّلَاةِ نوښْ اَنَّاخْذُوهاَ کردیان به هُزُوا گالته جاري وَلَعِبًا و گهمه پیکردن

ذَلِكَ ئەوه بَانَهْم بههوی ئەوهی ئەوان قَوْمٌ قهومیکن لَا - يَعْقِلُونَ تَ (-نا) گهن و پَ (-نا) گهن (۵۸) قُلْ بَلَى

يَاْهَلْ هُوَ ئەهی خاوهی اَلْكِتَابِ نوسراو و کیتابه ئاسمانیه کان (جوله که و دیانه کان...) هَلْ ئایا تَقِمُونَ ئیوه چه زناکه و رکتان له شتیکه

مِنَّا له ئیمه وه إِلَّا جگه له وهی اَنْ که ئیمه ءَامِنًا برومان هیناوه بِاللّٰهِ به خودا وَمَا وبه ئەوهی اُنْزِلْ دابه زینراوه اِلَيْنَا بُو ئیمه

وَمَا و ئەوهی اُنْزِلْ دابه زینراوه مِنْ له قَبْلَ پيشا وَاَنْ و به دنیایی اَكْثَرُكُمْ زۆربه تان فَسِقُونَ فاسقن دهرچوون (له دین) (۵۹)

قُلْ بَلَى هَلْ ئایا اُنْبِئُكُمْ ههوالی راست و دروستتان پیدهم بِشَرٍّ به خراپتر مِّنْ له ذَلِكَ ئەویان مَثُوبَةٌ سزایهک عِنْدَ له لای

اللّٰهُ خودا یه وه مَن ئەوهی لَعَنَهُ له عنهت و نه فرهتی لیکردوه اللّٰهُ خودا وَغَضِبَ و توره بووه عَلَيْهِ لَيَّ وَجَعَلَ -

مِنْهُمْ هه ندئ له وانی (-کردوه به) الْقَرْدَةِ مه یمون وَاَلْخَنَازِيرَ و به راز وَعَبَدَ و بهندهی

الطُّغُوت طاغوت (هه ر شتیکه سنوری به ندایه تی به زانده بیته بپهرستری و رازی بیت) اُولَئِكَ ئەوان شَرُّ خراپترینه مَّكَانًا جیگیان

وَأَضَلَّ و ویل و گومراتن عَنْ له سَوَاءٍ راسته السَّبِيلِ ڕیگی پان و به رین (ئیسلام) (۶۰) وَإِذَا و نه گهر

جَاءُوكُمْ ئەوان بۆتان هاتن قَالُوا (ده ئین) ءَامِنًا برومان هینا وَقَدْ و به دنیایی دَخَلُوا ئەوان چووینه ناو بِالْكَفْرِ کوفر و پَ بروایی

وَهُمْ و هه رخویان قَدْ به دنیایی خَرَجُوا دهرچوون بِهِ یی (به کوفر) وَاللّٰهُ و خودا اَعْلَمَ زانتر و ئاگادارتره بِمَا به وهی

كَانُوا پیشان ئەوان يَكْتُمُونَ ده یانشارده وه (۶۱) وَتَرَى و ده بیینی كَثِيرًا زۆریک مِنْهُمْ له وان يُسْرِعُونَ په له په لیان ده کرد بُو

فِي ناو الْاِثْمِ تاوانه کان وَالْعُدُوْنَ و ده سترژی و دزایه تی وَأَكْلِهِمْ و خواردنیان بُو السَّحْتِ پارهی حهرام لَبِئْسَ ئای که خراپترین شته

مَا كَانُوا ئەوهی ئەوان پيشتر يَعْمَلُونَ ده یانکرد (۶۲) لَوْلَا يَنْهَاهُمْ لَوْ قه دهغه کاریان نه ده کرد الرَّبِّيُّونَ (قه شه و زاناکانی دیانه کان)

وَالْأَجْبَارَ زاناکانی جوله که کان عَنْ له قَوْلِهِمْ گوتهیان الْاِثْمِ قسهی تاوان و گوناہ وَأَكْلِهِمْ و خواردنیان بُو السَّحْتِ پارهی حهرام

لَبِئْسَ هەر خراپترین شته مَا كَانُوا ئەوهی پێشان يَصْنَعُونَ ئەوان دەیانکرد (٦٣) وَقَالَتْ و - الْيَهُودَ جوله که (-گوتیان)

يَدَ دەستی ﷲ خودا مَغْلُولَةً بهستراو و قوچاوهُ غَلَّتْ ههی بهستری و بهستراش أَيَدِيَهُمْ دهستهکانیان وَلَعْنُوا و نهفرهتیا لیکرا

بِمَا بهوهی قَالُوا گوتیان بَلْ بهلکو يَدَاهُ دهستهکانی مَبْسُوطَتَانِ والاکرا و درێژکراوهیهُ يَنْفِقُ ئەبهخشی و خهرج دهکات كَيْفَ چۆن

يَشَاءُ ئەو بیهویت وَلَيَزِيدَنَّ و زیاد دهکات بۆ كَثِيرًا زۆریك مِّنْهُم لهوان مَا ئەوهی أَنْزَلَ دابهزێراوه إِلَيْكَ بۆتۆ مِّنْ له

رَبِّكَ پهروهردیگارت طُغْنًا (بۆیان زیاد دهکای) سنورهزینی وَكُفْرًا و کوفر و بیپروایی وَالْقَيْنَا و خستمانه يَبْنِيهِمْ نیاوانیان

الْعَدُوَّةَ دوشمنداری وَالْبَغْضَاءَ و رق و کینه إِلَى تا يَوْمَ پۆژی الْقِيَمَةِ قیامهت و زیندوو بوونهوه كَلَّمَ هەر جارهی

أَوْقَدُوا دایانگیرساند نَارًا ئاگریك لِلْحَرْبِ بۆ شهڕ و جهنگ أَطْفَاءَهَا - ﷲ خودا (-دهیکوژاندهوه) وَسَعَّوْنَ و ههردهم کۆشش دهکهن -

فِي له الْأَرْضِ زهوی دا فَسَادًا (-بۆ) فهساد و خراپهکاری و تیکدان وَﷲ و خودا لَايُحِبُّ خوێشی ناوێت

الْمُفْسِدِينَ خراپکهڕ و تیکدهرن (٦٤) وَلَوْ وئەگەر بهاتایه أَنْ كَه أَهْل خاوهنی الْكِتَابِ کیتاب (جوله که و دیانهکان)

ءَامَنُوا بروایان هێنابا وَاتَّقُوا و له خودا ترسابوان و پارێزکاریانکرد با لَكُفْرًا ئەوه بهدلتیایی دامان ئەپۆشت و ئەمانسپیهوه عَنْهُمْ لێیان

سَيِّئَاتِهِمْ خراپهکانیان وَلَا دَخَلْنَهُمْ و بهدلتیایی دهمانخستنه ناو جَنَّتْ باخ و بهههشتانی النَّعِيمِ ناز و نيعمهت (٦٥) وَلَوْ وئەگەر

أَنَّهُم ئەوان أَقَامُوا رێک و دامهزراو پهپهرویانکردبا التَّورَةِ تهورات (نامهی ئاسمانی ناردراو بۆ موسا)

وَالْإِنْجِيلِ و ئینجیل (نامهی ئاسمانی ناردراو بۆ عیسا) وَمَا و ههڕجی أَنْزَلَ دابهزێراوه إِلَيْهِمْ بۆیان مِّنْ له رَبِّهِمْ پهروهردگاریان هوه

لَأَكْلُوا ئەوه بێگومان دهیانخوارد مِّنْ له فَوْقِهِمْ سهریان وَمِنْ و له تَحْتَ ژێر أَرْجُلِهِمْ قاچهکانیان مِّنْهُم لهوان ههیه

أُمَّةٌ ئوممهت و کۆمهڵێک مُقْتَصِدَةً ناوهندکارن له کاری چاک وَكَثِيرٌ و زۆریك مِّنْهُم لهوان یش سَاءَ ئای که خراپه

مَا يَعْمَلُونَ ئەوهی ئەوان دهیکهن (٦٦) يَأْتِيهَا هُوَ ئەهی الرُّسُولِ پێغه مبهڕ بَلَّغَ رابگهیهنه مَا ئەوهی أَنْزَلَ دابهزێراوه إِلَيْكَ بۆت

مِنْ لَه رَّبِّكَ پەروەردیگارت هوه وَإِنْ وَ تَهْگەر لَمْ - تَفْعَلْ وَ (-نه) که ی مَا تَهوه- بَلَّغْتَ (-نه) تگه یاندوه رِسَالَتُهُ پە یامه که ی

وَاللَّهُ وَ خُودا ش يَعِصُكُمْ تۆ ده پاریزی مِنْ لَه النَّاسْ خه لک إِنَّ به دُنْیایِ اللَّهُ خُودا لَا يَهْدِي رِئِیْمُوونی ناکات

الْقَوْمُ تَهو خه لک و قهومه ی الْكَافِرِينَ کافرن (٦٧) قُلْ بَلَى يَٰأَهْلُ هُوَ تَه ی خاوه نی اَلْكِتَابُ نوسراو و کیتابه ئاسمانیه کان

لَسَمْتُ نِیْوه - عَلَى له سه ر شَيْءٍ شَتَّى (-نین) حَتَّى هه تاکو- تُقِيمُوا په یرو (-نه) که ن اَلتَّوْرَةَ ته ورات (نامه ی ئاسمانی ناردراو بۆ موسا)

وَالْإِنْجِيلِ و ئینجیل (نامه ی ئاسمانی ناردراو بۆ عیسا) وَمَا وَ تَهوه ی اُنْزِلْ دابه زیتراوه اِلَيْكُمْ بۆتان مِّنْ لَه رَّبِّكُمْ پەروەردیگارتان وه

وَلِيَزِيدَنَّ وَ به دُنْیایِ زیاد ده کات بۆ کَثِيراً زۆریک مِّنْهُمْ له وان مَا تَهوه ی اُنْزِلْ دابه زیتراوه اِلَيْكَ بۆتۆ مِّنْ لَه

رَّبِّكَ پەروەردیگارت هوه طَغَيْنَا (زیاد ده کات بۆیان) سه ره رۆی و سنوربه زیتی وَكُفَرًا وَ کوفر فَلَاتَأْسُ جا خه م مه خو دِلْتَهنگ مه به

عَلَى به الْقَوْمُ تَهو نه ته وه وگه له ی الْكَافِرِينَ کافرن (٦٨) إِنَّ به دُنْیایِ اَلَّذِينَ تَهو (کهس) انه ی ءَامَنُوا بروایان هیئاوه

وَالَّذِينَ وَ تَهوانه ی هَادُوا جووله که بوون وَالصَّبُّونَ و هه ساره رسته کان وَالنَّصْرَى و دیانه کان مِّنْ تَهوه ی ءَامَنَ بروای هیئاوه

بِاللَّهِ به الله وَالْيَوْمِ و رۆزی الْآخِرِ دووایِ و عَمِلْ و کردویه تی صِلِحًا کاری چاک فَلَاخَوْفَ تَهوه ترس نیه عَلَيْهِم له سه ریان

وَلَا هُمْ وَ نه تَهوانیش يَحْزَنُونَ خه م ده خو ن و دِلْ تهنگ ده بن (٦٩) لَقَدْ به دُنْیایِ اُخَذْنَا وه رمانگرت مِيتُ پهیما ن و به ئیننامه ی

بَنِي رۆله و هۆزی اِسْرَءِیل پیغه مبه ر یه عقووب (واته جووله که کان) وَارْسَلْنَا و هه ناردمان و ره وانمانکرد اِلَيْهِمْ بۆیان رُسُلًا په یامبه رانیکی

كُلَّمَا هه ر جاره ی جَاءَهُمْ بۆیان هات رَسُولٌ په یامبه ریک بِمَا بهوه ی لَا تَهْوَى حه زیان لیته ده کرد اَنْفُسُهُمْ خو یان فَرِيقًا کۆمه ئیکیان

كَذَّبُوا به درۆدانا و باوه ریان بۆ نه کرد وَفَرِيقًا و کۆمه ئیکیان يَقْتُلُونَ ده کوشت (٧٠) وَحَسِبُوا وایانزانی اَلَّا تَكُونُ نابیته

فِتْنَةً به لاو و موصبیه ت و فیتنه یه ک فَعَمُوا جا کویر بوون وَصَمُوا و که ر بوون ثُمَّ پاشان تَابَ -

اللَّهُ خُودا (-گه پانه وه و په شیمان بوونه وه ی بۆ ره خساندن و قبولی کرد) عَلَيْهِم لَیْیان ثُمَّ دیسان عَمُوا کویر بوون وَصَمُوا و که ر بوون

كثير زورتيك مِنْهُمْ لهوان وَاللّٰهُ و خودا بَصِيرٌ تهواو و ورد بينه بَمَا بهوهى يَعْمَلُونَ ئهوان دهيكه (٧١) لَقَدْ بهدنيايى

كَفَرَ كوفريانكرد و بپروايان بهتال بوويهوه الَّذِينَ ئهوانهى قَالُوا گوتيان اِنَّ بئگومان اللّٰهُ خودا هُو ههرخوى الْمَسِيح مهسيح (عيسا) ي

ابن كورى مَرْيَم مهريهم ه - وَقَالَ و - الْمَسِيح مهسيح (-گوئى) يَبْنِيْ ئهوى رۆلهكان و نهوى اِسْرَءِيْل يهعقوب پيغهمبهر (جولهكهكان)

اَعْبُدُوا بپهرستن اللّٰهُ الله رَبِّي پهروهردىگارم وَرَبِّكُمْ و پهروهردگارى ئيوهش اِنَّهُ بهدنيايى مَنْ ههركهسى

يُشْرِكْ شهريك و هاوهل دابئى بِاللّٰهِ بۆ خودا فَقَدْ ئهوه بهدنيايى حَرَّمَ قهدهغهى كردوه اللّٰهُ خودا عَلَيْهِ لهسهرى الْجَنَّة بهههشت

وَمَاوُهُ و جىگاي حهوانهوى النَّار ئاگره وَمَا و نيه لِلظّٰلِمِينَ بۆ ستهمكارهكان مِنْ (هيچ) اَنْصَار پشتيوان و سهرخهرا نيك (٧٢)

لَقَدْ سوئندبى بهدنيايى كَفَرَ كوفريانكرد و بپروايان بهتال بوويهوه الَّذِينَ ئهوانهى قَالُوا گوتيان اِنَّ بهراستى اللّٰهُ خودا ثَالِث سئيهى

ثَلَاثَةٌ سئيهكه وَمَا و نيه مِنْ (هيچ) اِلٰه خوداييک اِلَّا تهنه اِلٰه خوداييکى وَحِدٌ تاك و تهنه اِنْ و ئهگهر لَمْ -

يَنْتَهُوا ئهوان (-كۆتايى نههينن) عَمَّا بهوهى يَقُولُونَ ئهوان دهيلين لَيْمَسَّنَّ ئهوه بئگومان بهريان دهكهويّت الَّذِينَ ئهوانهى

كَفَرُوا كوفريانكرد و بپروابوون مِنْهُمْ لهوان عَذَاب عهزاب و ئهشكهنجهيهكى اَلِيم زور بهژان و ئازار (٧٣)

اَفَلَا يَتُوبُونَ ئايا پهشيمان نابنهوه و ناگهريتهوه اِلٰى بۆلاى اللّٰهُ خودا وَاسْتَغْفِرُوْنَهُ و داواى ليخوش بوون (نا) كه ن لِيّ وَاللّٰهُ و خودا

غُفُورٌ ئهوپهري ليبوردهى رَّحِيْمٌ ئهوپهري ميهرهبان و بهبهزهيه (٧٤) مَا شئى نيه الْمَسِيح مهسيح (عيسا) ي اَبْن كورى

مَرْيَم مهريهم اِلَّا جگهله رَسُوْلٌ پهيامبهريك قَدْ بهدنيايى خَلَتْ رابرد و رويشت مِنْ له قَبْلِه پيش ئهوَ الرّسُل پيغهمبهران

وَأُمُهُ و دايكيشى صِدِّيقَةٌ زور راستگووى راستكردهوه بوو كَانَا جاران ئهوان يَأْكُلَان دهيانخوارد اَلطَّعَام خوراك اَنْظُر سهركه

كَيْفَ چۆن نَبِيْن رۆن دهكهينهوه هُمْ لؤيان الْآيَاتِ ئايهتهكان ثُمَّ پاشان اَنْظُر سهركه اَنّى چۆن يُوَفِّكُون لادهدرين و ويّل دهكرين

(٧٥) قُلْ بلى اَتَعْبُدُونَ ئايا دهپهرستن مِنْ له دُون غهبرى اللّٰهُ خودا مَا لَا يَمْلِكُ ئهوهى بهدهستى نيه لَكُمْ بۆتان

ضَرًّا (هیچ) زیانیک وَلَا نَفْعًا و نه سودیکش وَاللّٰه و خودا هُوَ هَرخَوّی اَلْسَمِيعِ ئهوپه‌ری بیسه‌ر (ناوِکی پیروزی خودایه) ی

اَلْعَلِیمِ ئهوپه‌ری زانا و ئاگداره (ناوِکی پیروزی خودایه) (۷۶) قُلْ بَلٰی يٰٓاَهْلَ هُوَ ئه‌ی خاوه‌نی

اَلْكِتٰبِ نوسراو و کیتابه ئاسمانیه‌کان (جوله‌که و دیانه‌کان. ،) لَا تَغْلُوْا زَیْدَه‌ره‌وی مه‌که‌ن فِيْ لَه دِیْنُکُمْ دینه‌که‌تان غَیْرِ نا

اَلْحَقّ حه‌ق ی وَلَا تَتَّبِعُوْا و مه‌که‌ونه دواى اَهْوَاَ ئاره‌زوبازی قَوْمِ قه‌ومِیک قَدْ به‌راستی ضَلُّوا گومراپوون مِنْ لَه قَبْلَ پِیشا

وَأَضَلُّوا و گومرایانکرد کَثِیْرًا زوْریک (له‌خه‌لک) وَضَلُّوا و گومراپوون عَنْ لَه سَوَاءِ رَاسْتَه اَلْسَبِیلِ رِیْگا (۷۷)

لَعْنِ نه‌فره‌تیاں لیکرا و ده‌رکران له‌ره‌حه‌مت اَلَّذِیْنَ ئه‌وانه‌ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بَیْ بَروابوون مِنْ لَه بَنَیْ رۆله و هَوْزی

اِسْرَءِیْل پِیْغه‌مبه‌ر یه‌عقوب (واته‌جوله‌که‌کان) عَلٰی له‌سه‌ر لِسَانِ زماڼی دَاوُد داوود وَعِیْسٰی و عیسا ی اَبْنِ کورِی مَرْیَمَ مه‌ریه‌م

ذٰلِكَ ئه‌وه‌ش بِمَا به‌هَوّی ئه‌وه‌ی عَصَا سهرپِیچییاں کرد وَكَانُوا و ئه‌وان پِیشا یَعْتَدُوْنَ ده‌ستدریژیاں ده‌کرد (۷۸) كَانُوا ئه‌وه‌بوو

لَا يَتَنَاهَوْنَ قه‌ده‌غه‌کاریان نه‌ده‌کرد عَنْ لَه مُنْكَرَ ناپه‌سه‌ندی و تاوان و گوناخیک فَعَلُوْهُ بیانکردبا لَبِئْسَ ئای که‌خراپترینه

مَا كَانُوا ئه‌وه‌شته‌ی ئه‌وان یَفْعَلُوْنَ ده‌یانکرد (۷۹) تَرٰی ده‌بیڼی کَثِیْرًا زوْریک مِّنْهُمْ له‌وان

يَتَوَلَّوْنَ دۆستایه‌تی و پشتیوانی ده‌که‌ن له اَلَّذِیْنَ ئه‌وانه‌ی کَفَرُوا کوفریانکردوه و بَروایان نه‌هیتاوه لَبِئْسَ ههر خراپترین شته

مَا قَدَّمَتْ ئه‌وه‌ی کردویه‌تی و پِیش‌خستوه هُمُ بۆیاں اَنْفُسُهُمْ خودی‌خویان اَنْ ئه‌وه‌ی که سَخِطَ تورپه‌بووه اَللّٰه خودا عَلَیْهِمْ لَییاڼ

وَفِیْ و ههر له‌ناو اَلْعَذَابِ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌دا هُمُ ئه‌وان خَلِدُوْنَ ده‌مین هه‌تا هه‌تایڼ (۸۰) وَلَوْ وئه‌گهر كَانُوا به‌هاتایه

يُؤْمِنُوْنَ بَروایان به‌یتابوا بِاللّٰه به‌خودا وَالنَّبِیِّ و پِیْغه‌مبه‌ر وَمَا و ئه‌وه‌ی اُنْزِلَ دابه‌زئیراوه اِلَیْهِ بۆیاڼ مَا اَتَّخَذُوْهُمْ ئه‌وانیان نه‌ده‌کرده

اَوَّلِیَّآ دۆست و پشتیوان وَلٰكِنْ به‌لام کَثِیْرًا زوْر مِّنْهُمْ له‌وان فَسِقُوْنَ فاسیق و له‌دین ده‌رچوو ون (۸۱)

لَتَجِدَنَّ بَیْگومان ده‌بیڼی اَشَدَّ توندترین و سه‌ختترین اَلنَّاس خه‌لک عَدُوَّة له‌دوژمنکاریان لِلَّذِیْنَ بۆ ئه‌و (که‌س) انه‌ی

ءَامِنُوا بِرَوَايَانِ هَيْنَاوَه ٱلْيَهُودِ جوله كه وَٱلَّذِينَ وَتَهوانهن كه أَشْرَكُوا هاوبهشيان داناوه (بُوَ خودا) وَلَتَجِدَنَّ وَبَيِّگومان دهبينى

أَقْرَبَهُمْ نَزِيكَرِينَشيان مَوَدَّةً له خُوشويستندا لِلَّذِينَ بُوَ تَهو (كهس) انهى ءَامِنُوا بِرَوَايَانِ هَيْنَاوَه ٱلَّذِينَ تَهوانهن كه قَالُوا گوتيان

إِنَّا بِهَراستى ئَيْمِه نَصْرَى پشتيوانانى (عيسا) ين ذَلِكَ تَهوش بِأَنَّ به (هوى) تَهوى مِنْهُمْ لهوان ههيه قَسِيْسِينَ زُور قهشه

وَرَهْبَانًا وَخوداپه رستى گُوشه گير وَأَنَّهُمْ وَ بهراستى تَهوان لَايَسْتَكْبِرُونَ خُوَ به گه وره دانانين (٨٢) وَإِذَا وَكَاتَى كه سَمِعُوا (دهبيسن)

مَا تَهوى أَنزَلَ دابه زيراوه إِلَى بُوَ ٱلرَّسُولِ پَيَّغهمبر (موحه ممه د) تَرَى دهبينى أَعْيَنَهُمْ چاوه كانيان تَفِيض - مِنْ له

ٱلذَّمْع فرميسك (-پرده بى وَ تَهَلِيْتَه وه) مِمَّا لهوى عَرَفُوا ناسيويانه مِنْ له ٱلْحَقَّ حَق يَقُولُونَ وَ تَهوان دهلّين

رَبَّنَا تَهى پهروه ردگارى ئَيْمِه ءَامِنًا بِرَوامان هَيْنَا فَٱكْتُمْنَا جَا ئَيْمِه بنوسه مَعَ له گه لَ الشَّهِيْدِينَ شايبه ته كان (٨٣) وَمَا وَ چى

لَنَا (به ربه ست وَ عوزريك) بُوَ ئَيْمِه ههيه لَاتُؤْمِنُ كه بَروا نه هينين بِٱللَّهِ به خودا وَمَا وَ تَهوه تا بهراستى جَاءَنَا بَوْمَان هاتوه مِنْ له

ٱلْحَقَّ حَق وَ راستى وَنَطْمَع وَ حه زده كه ين أَن كه يُدْخِلْنَا - رَبَّنَا پهروه رديگارمان (ئَيْمِه بخاته ناوى) مَعَ له گه لَ

ٱلْقَوْمُ تَهو نه ته وه وَ خه لكه ي كه ٱلصَّٰلِحِينَ باش وَ چاكن (٨٤) فَٱثْبِتْ جَا پاداشتى دانه وه ٱللَّهُ خودا بِمَا به وهى قَالُوا گوتيان

جَنَّتْ باخ وَ بهه شتائى تَجْرِى درِوات مِنْ له تَحْتَهَا زَيَّيَندا ٱلْأَنْهَرُ روباره كان خَلِدِينَ هه تاهه تا بى ماوهن فِيهَا تيايدايه

وَذَلِكَ وَ تَهوهيه جَزَاءً پاداشتى ٱلْمُحْسِنِينَ چاكه كاره كان (٨٥) وَٱلَّذِينَ وَ تَهوانه ي كَفَرُوا كوفريانكرد وَ بى بروابوون

وَكَذَّبُوا وَ به درويان دانا بَيَّاتِنَا ثايات وَ موعجزاته كانمان أُولَٰئِكَ تَهوان أَصْحَبُ هاوه ل وَ رهقيق وَ خه لكى ٱلْحَجِّمْ دوزه خن (٨٦)

يَأْيُهَا هُوَ تَهى ٱلَّذِينَ تَهوانه ي ءَامِنُوا بِرَواتان هينَاوه لَا تُحَرِّمُوا قه دهغه وَ حه رامى مه كه ن طَيِّبَت چاك وَ پاكى مَا تَهوى

أَحَلَّ حه لال وَ پهواى كراوه ٱللَّهُ خودا لَكُم بَوْتَان وَلَاتَعْتَدُوا وَ ده سترئزى وَ سنوربه زئىي وَ سته م مه كه ن إِنَّ به دنليايى ٱللَّهُ خودا

لَايُحِبُّ - ٱلْمُعْتَدِينَ ده سترئزكار وَ سنوربه زئيانى (-خُوشناوَيَت) (٨٧) وَكُلُوا وَ بخُون مِمَّا لهوى رَزَقَكُمْ پييداون ٱللَّهُ خودا

حَلَّالًا به‌حله‌للی طَیْبًا چاک و پاک وَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له ﷲ خودا الَّذِي ئه‌وه‌ی أَنْتُمْ ئێوه به‌یه‌ پێی مُؤْمِنُونَ پروادارن

(۸۸) لَا يُؤَاخِذُكُم لێتان ناگرێت ﷲ خودا بِاللَّغْوِ به‌ قسه‌ی به‌تال و بێ مه‌به‌ست فِي له

أَيْمِنُكُمْ سوینده‌كانتان (ئهو سوینده‌نهی ده‌متان له‌ سه‌ر ڕاهاتوو) وَلَكِنْ به‌لام يُؤَاخِذُكُم لێتان ده‌گرێت (و حیسابتان له‌گه‌ڵ ده‌کات)

بِمَا به‌وه‌ی عَقَّدْتُم گرێتان داوه و به‌ستاوتانه‌ ﷲ سویندان فَكَفَرْتُمْ جا که‌فاره‌تکه‌ی إِطْعَام پێدانی خواردنی عَشْرَةَ ده

مَسْكِينٍ که‌مه‌ده‌رامه‌ت و ده‌ستکورت مِنْ له أَوْسَط مامناوه‌دیتریی مَا تُطْعَمُونَ ئهو خۆراکه‌ی ده‌یده‌نه أَهْلِيكُمْ که‌س و کاره‌كانتان

أَوْ يان كِسْوَتُهُمْ پۆشته‌کردنیان أَوْ يان تَخْرِير ئازادکردنی رَقَبَةٍ گه‌رده‌نیک (به‌نده‌یه‌ک) فَنَ جا ئه‌وه‌ی لَمْ نه

يَجِدَ (نه) يدُوزِيه‌وه و ده‌ستی نه‌که‌وت فَصِيَامَ ئه‌وه له‌ سه‌ریه‌تی به‌رڤۆرووبوونی ثَلَاثَةَ سَيَّ أَيَّامٍ رَوْزَانِ ذَلِكَ ئه‌وه‌یان كَفَرَةَ که‌فاره‌تی

أَيْمِنُكُمْ سوینده‌كانتان إِذَا ئه‌گه‌ر حَلَفْتُمْ سویندتانخوارد وَأَحْفَظُوا و بپارێزن أَيْمِنُكُمْ سوینده‌كانتان كَذَلِكَ ئاوا

يُبَيِّنُ رۆن و دیارده‌کات ﷲ خودا لَكُمْ بۆتان ءَايَتُهُ ئایه‌ته‌کانی لَعَلَّكُمْ به‌ئکو ئێوه تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاری بکه‌ن (۸۹)

يَايَها هُوَ ئه‌ی الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی ءَامِنُوا بڕواتان هیناوه‌ إِنَّمَا له‌راستیدا - أَخْمَرُ ئاره‌ق وَالْمَيْسِرُ و قومار وَالْأَنْصَابُ و په‌یکه‌ر و بتان

وَالْأَزْلَمُ و دابه‌شکردن به‌ تیروپشک رَجَسَ (-هه‌ر) پیسی وحه‌رامه‌ مِنْ له عَمَلِ کاری الشَّيْطَانِ شه‌یطانه

فَاجْتَنِبُوهُ جا خۆتان لێ دورخه‌نه‌وه لَعَلَّكُمْ به‌ئکو ئێوه تَفْلِحُونَ سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز ببن (۹۰) إِنَّمَا له‌راستیدا - يُرِيدُ --

الشَّيْطَانُ شه‌یطان (-ته‌نها--ده‌یه‌وێت) أَنْ که‌ يُوقِعْ - بَيْنَكُمْ له‌ نیوانتان الْعَدُوَّةُ دوشمنداری (-ده‌بنی) وَالْبَغْضَاءُ و رق و کینه فِي له

أَخْمَرُ ئاره‌ق وَالْمَيْسِرُ و قومار وَيَصْدُكُم و پێتان لێبگرێ عَنِ له ذِكْرِ یادی ﷲ خودا وَعَنِ و له الصَّلَاةِ نوێژ فَهَلْ جا ئایا

أَنْتُمْ ئێوه مُنْتَهَوْنَ کۆتای هینن (۹۱) وَأَطِيعُوا و گوێرایه‌لی بکه‌ن له ﷲ خودا وَأَطِيعُوا و گوێرایه‌لی بکه‌ن له الرَّسُولِ پێغه‌مبه‌ر

وَأَحْذَرُوا و ڕیا بن فَإِنْ جا ئه‌گه‌ر تَوَلَّيْتُمْ پششتان هه‌نکرد فَأَعْلَمُوا ئه‌وه‌ بزانن إِنَّمَا که‌وا به‌راستی- عَلَى له‌سه‌ر رَسُولَنَا په‌يامبه‌ری ئێمه

الْبَلَّغُ (-هەر ته‌ن‌ها) رَاگەیان‌دنی **اَلْمِیْن** رۆڤ و دیار ه **(۹۲)** لَیْس نیه **عَلَى** لەسەر **اَلَّذِین** ئەو (کەس) انهی **ءَامَنُوا** بپروایان هی‌نا

وَعَمَلُوا و کردیان الصِّلٰتِ کارو کرده‌وه چاکه کان جُنَاحَ (هیچ) گوناهیک فِيمَا له‌وهی طَعِمُوا خواردیانه‌وه اِذَا نه‌گهر

مَا اتَّقُوا لَهْوَىٰ لَهُ خُودَا تَرَسَابِن و پاریکار بووبن وَّءَامَنُوا و پروایان هیئنا بیّت و عَمَلُوا و کردیبان الصِّلٰتِ کارو کردهوه چاک ثُمَّ پاشان

اَتَقُوا لَهُ خُودَا تَرَسَابَن و پَارِيزْكَار بُووِين وَّءَاْمَنُوا و ديسان بَرُوَايَان هِيْتَابِي ثُمَّ پاشان اَتَقُوا لَهُ خُودَا تَرَسَا بِن و پَارِيزْكَار بُووِين

وَأَحْسِنُوا و چاکه یانکرد بیتِ وَاللّٰهُ و خودا يُجِبُّ - الْمُحْسِنِينَ چاکه کاره کانی (-خوشدهوئیت) (۹۳) يَا أَيُّهَا هُوَ ٓهُوَ ٱلَّذِينَ ئَهُۥ وَانَهی

ءَامِنُوا بِرِوَاقَاتِ هَيْئَاوِهٖ لِيَبْلُوَنَكُمْ بِدَلْنِيَايِ تَاقِيَتَانِ دِهْ كَاتِهَوِهٖ اَللّٰهُ خُودَا بِشَيْءٍ ۞ بِهٖ شَتِيكٌ مِّنْ لِّهِ الصَّيِّدُ نِيَجِيْرُ تَالِهَرُ يِّيْ بَكَاتِ

اَيْدِيكُمْ دہستہ کانٹان و رِمَاحُكُمْ و رِمہ کانٹان لِيَعْلَمَ تا - اَللّٰهُ خدا (-بِزَانِي (تہ قدیری بیٲہ جی و دہرکہ ویت)) مَن كِي يَخَافُ لِي دہترسی

بِالْغَيْبِ به نهیابی و نه بینراوی **فَمَنْ** جا هه ره که سی **أَعْتَدَى** ده ستریزی و سنوره زینی کرد **بَعْدَ** له دوی **ذَلِكَ** نه وه

فَلَهُمْ لَهُمْ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ ۚ

ءَامِنُوا بِرِوَاقَانِ هَيْنَاوَه لَا تَقْتُلُوا نَه كُوژن الصَّيْدَ نَجِير وَأَنْتُمْ لَهُو كَاتَه وِی نِیوَه حَرَمٌ لَهُ حَالَه تِی نِیِحْرَام-بِه سْتَن دَان وَمَنْ وَه هَرَكَه سِی

قَتَلَهُ بِيكُوژى مِّنْكُمْ لَهْ نَگُو مُتَعَمِّدًا بَه قَه سَد و مَه بَه سَتَه وَه فِجْرَاءَ نَه وَه سَزَاكَه ی شَتِیْکَه مِثْل هَه رَه ک مَا قَتَلَ نَه وَه ی کُوشَتِی مِّن لَه

النَّعْمَ نَارُهُ لِي (حوشتر و چپل و مه‌ر) **يُحْكَمْ** حوكم و بریار بدا **بِهِ** پی **ذَوَا** خاوون **عَدَلْ** داد و عهدالته **مِنْكُمْ** له ئیوه

هَدِيًّا وهک هه دی و قوربانی بُلْغ گه یشته ی اَلْکَعْبَة که عبه (بیّت) اَوْ یان کَفَرَة که فارهت (و سزا که ی) طَعَام خواردن پیدانی

مَسْكِين دِهستكورت و فه قيران **اَو** يان **عَدَل** هاوشيوه و به دهلى **ذٰلِكَ** نهوى **صِيَامًا** به رُزُوو بوون **لِيَذُوقَ** تا بچيزئ

وَبَالَ خراپه‌ی سهرته‌نجام و ئوبالێ **أَمْرِهِ** کاره‌که‌ی **عَفَا** بورا و لیخۆشبوو **اللَّهُ** خودا **عَمَّا** له‌وه‌ی **سَلَفَ** رابرد و به‌سه‌رچوو

وَمَنْ هَرَكَةً عَادَ دُوبَارَه گه راپه وه **فَيَنْتَقِمُ** نه وه تۆله ده کاته وه **اللَّهُ** خدا **مِنْهُ** لې **وَاللَّهُ** و خدا **عَزِيزٌ** زالی باله ده ست ی

ذُو خَاوَهَنی اَتَبِقَام تۆله یه (۹۵) اُحِلّ حه لاکراوه لَکَر بۆتان صَید نیچیر و راوی اَلْبَحْر ده ریاکان وَطَعَامُهُ و خۆراکی

مَتَعًا لَو رابوئیرین و خۆشی لیدیئن لَکَر بۆخۆتان وَلِلسَّيَّارَةِ و بۆ سه فرکاران وَحَرِّم و قه دهغه و حه رامکراوه عَلَیْکُمْ له سه رتان

صَید نیچیر و راوی اَلْبَر زهوی وشکانی مَا دُمَمَّ نه وهندهی ئیوه حَرْمًا له کاتی ئیحرام به ستن دابن وَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له

الله خودا الَّذِي نه وهی إِلَیْهِ بۆ لای نهو تُحْشَرُونَ کۆده کرینه وه و حه شر ده کرین (۹۶) جَعَلَ - اللهُ خودا (-دایناوه)

اَلْكَعْبَةِ که عبه اَلْبَيْت نهو ماله اَلْحَرَام قه ده غکراوه (پیرۆز کراو) قِيمًا هۆی راگیربوونی و چاککردنی دین و دونیا لِلنَّاسِ بۆ خه لک

وَالشَّهَر و مانگی اَلْحَرَام قه دهغه کراو وَاهْدَي و ئازهلێ قوربانی پیشکه شکراو (بۆ که عبه)

وَالْقَلْبَ و ملوانکه له ملکراوه کان (ئاماده کراون بۆ پیشکه شکردن بۆ که عبه) ذَلِكَ نه وهش لِتَعْلَمُوا تاکو بزائن اَنَّ بَيِّگومان اللهُ خودا

يَعْلَم ده زانی چی ههیه مَا فِي له ناو اَلسَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَمَا و نه وهی ههیه فِي له ناو اَلْأَرْضِ زهوی وَأَنَّ و بَيِّگومان اللهُ خودا

بِكُلِّ به هه موو شَيْءٍ شتئ عَليم تهواو زانا و ئاگاداره (۹۷) اَعْلَمُوا بزائن اَنَّ بَيِّگومان اللهُ خودا شَدِيد زۆر تونده

اَلْعِقَاب سزای وَأَنَّ و بَيِّگومان ههر اللهُ خودا غَفُورٌ نه وه پری لیبوردیه رَحِيمٌ نه وه پری میهره بان و به به زهیه (۹۸) مَا ما

عَلَى له سه ر اَلرَّسُول پِنه مبه ر إِلَّا اَلَا اَلْبَلَّغ راگه یاندن وَالله و خودا يَعْلَم ده زانی مَا تَبْدُونَ نه وهی ده ریدیخن وَمَا و نه وهی

تَكْتُمُونَ ده یشارنه وه (۹۹) قُل بَلَى لَا - يَسْتَوِي یه کسان ناییت اَنْخَبِث پیسی وَالطَّيِّب و چاکی و پاکی وَلَوْ هه رچه ند

اَعْجَبَك سه رسامی کردبی کَثْرَةَ زۆری اَنْخَبِث پیسی فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له اللهُ خودا يَأُولِي نه ی خاوهنی

اَلْأَلْبَب عه قل و هۆشمه ندیه کان لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تُفْلِحُونَ سه رکه وتوو و سه رفراز ببن (۱۰۰) يَأَيُّهَا هۆ نه ی اَلَّذِينَ نه وانه ی

ءَامَنُوا بپرواتان هیناوه لَا تَسْأَلُوا پرسیار مه که ن عَنْ له أَشْيَاء شتانیک إِنْ نه گهر تَبْد ده ربخری لَکَر بۆتان

تَسْؤُكُمْ توشی ناخۆشیتان ده کات وَإِنْ و نه گهر تَسْأَلُوا پرسیار بکه ن عَنْهَا لئى حِينَ نه و کاته ی يُنْزَل دابه زیتیریت اَلْقُرْآن قورئان

تَبْدُ ئه‌وه ده‌رده‌خریٖت لَکَر بۆتان عَفَا بورا و خوْشبوو **اَللّٰهُ** خودا **عَنْهَا** لیتان **وَاللّٰهُ** و خودا **غُفُورٌ** زۆر لیوورده‌ی

حَلِیمٌ ئه‌وپه‌ری ئارام و له‌سه‌رخۆی بێ په‌له‌یه (۱۰۱) **قَدْ** ئه‌وه‌تا **سَأَلَهَا** پرسیاریان کرد و داوایانکرد **قَوْمٌ** قه‌ومیک **مِّنْ** له

قَبْلَکُمْ پێش ئێوه **ثُمَّ** پاشان **أَصْبَحُوا** - **بِهَا** به‌و **کُفِرَیْنِ** کافر (-بوون) (۱۰۲) **مَا جَعَلَ** داینه‌ناوه (نه‌یکردوه به‌ش‌ه‌رع) **اَللّٰهُ** خودا

مِّنْ (هیچ) **بِحِیرَةٍ** حوشری گوئ له‌تکراوی (قوربانی پیکراو بۆ بته‌کان)

وَلَا سَآئِبَةَ و نه‌سائیبه‌ش (حوشری بی‌باک کراو له‌هه‌رچی له‌وه‌پیک بخوات له‌ پای نه‌زریک)

وَلَا وَصِیْلَةٍ و نه‌وه‌صیله‌ش (حوشری که‌م له‌دوای می‌ی بوایه) **وَلَا حَآمٍ** و نه‌حامیش (حوشری چه‌ند- ۱۰ -نیریکی لی په‌یدا‌بوا) **وَلٰکِنْ** به‌لام

اَلَّذِیْنَ ئه‌وانه‌ی **کَفَرُوا** کوفریانکرد و بێ بروابوون **یَقْتَرُونَ** هه‌لده‌به‌ستن **عَلٰی** له‌سه‌ر **اَللّٰهُ** خودا **اَلْکَذِبِ** درۆیان **وَأَكْثَرُهُمْ** و زۆربه‌یان

لَا یَعْقِلُوْنَ تێناگهن و هۆش ناگهن (۱۰۳) **وَإِذَا** وئه‌گه‌ر **قِیلَ** گوټرا **لَهُمْ** پێیان **تَعَالَوْا** وه‌رن **إِلٰی** بۆ **مَا** ئه‌وه‌ی **أُنْزَلَ** -

اَللّٰهُ خودا (دایبه‌زانده‌وه) **وَإِلٰی** لۆ **الرَّسُولِ** پیغه‌مه‌به‌ر **قَالُوا** گوټیان **حَسْبُنَا** به‌سمانه **مَا وَجَدْنَا** ئه‌وه‌ی بینیومانه **عَلَيْهِ** له‌سه‌ری

ءَابَآءَنَا باب و باپیرانمان **أُولَئِكَ** باشه‌ئه‌گه‌ر **كَانَ** پێشان- **ءَابَآؤُهُمْ** باب و باپیرانیان **لَا یَعْلَمُوْنَ** نه‌یانزانی (-بووا) **شَيْءًا** شتی

وَلَا یَهْتَدُوْنَ و ڕیی راستیان نه‌گرتبا و گومرا (-بووا) ن (۱۰۴) **يَاٰیْهَا** هۆ ئه‌ی **اَلَّذِیْنَ** ئه‌وانه‌ی **ءَامَنُوا** برواتان هێناوه

عَلَيْکُمْ له‌سه‌رتان ه **أَنْفُسُکُمْ** خۆتان **لَا یَضُرُّکُمْ** زه‌ر و زیانتان لێنادات **مِّنْ** که‌سانیک **ضَلَّ** وێل و گومرا بوو بن **إِذَا** کاتی

أَهْتَدِیْتُمْ ئێوه هیدایه‌تتان وه‌رگرتی و په‌یره‌وی ڕیی راست بن **إِلٰی** هه‌ر بۆلای **اَللّٰهُ** خودا یه **مَرْجِعُکُمْ** گه‌رانه‌وه‌تان **جَمِیْعًا** هه‌مووی

فِیْئِیْنِکُمْ جا خه‌به‌ری راست و دروستتان ده‌داتی **بِمَا** به‌وه‌ی **کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ** پێشان ده‌تانکرد (۱۰۵) **يَاٰیْهَا** هۆ ئه‌ی **اَلَّذِیْنَ** ئه‌وانه‌ی

ءَامَنُوا برواتان هێناوه **شَهِدَةٌ** شایه‌تی **بَیْنَکُمْ** نیوان خۆتان **إِذَا** کاتی **حَضَرَ** ئاماده‌بوو و هات بۆ **أَحَدَکُمْ** یه‌کیک له‌ ئێوه

اَلْمَوْتُ مردن (سه‌ره‌مه‌رگی بوو) **حِیْنٍ** کاتی **اَلْوَصِیَّةِ** وه‌سیه‌ت کردن **أَمَّا** (با شایه‌ت بیٖت) دووی **ذَوَا** خاوه‌ن **عَدَلٍ** داد و عه‌داله‌ت

مَنْكُمْ له ئیوه **أَوْ** یان **ءَاخِرَانَ** دووی تر **مِنْ** له **غَيْرِكُمْ** غهیری ئیوه **إِنْ** ئه گهر **أَنْتُمْ** ئیوه

ضَرَبْتُمْ لیتاندایی و رۆیشتبن (سهفه رتانکردی) **فِي** له **الْأَرْضِ** زهوی **فَأَصْبَحْتُمْ** جا توشتان هاتبیت **مُصِيبَةً** به لاو موسیبه تی

الْمَوْتَ مه رگ و مردن **تَحْسِبُونَهُمَا** رایان ده گرن **مِنْ** له **بَعْدِ** دواى **الصلوة** نوێژ **فَيُقْسِمَانِ** جا ئه وان سویند ده خۆن **بِاللَّهِ** به خودا

إِنْ ئه گهر **أَرَبْتُمْ** ئیوه گومانتان هه بێ (لیمان) **لَأَشْتَرِي** ئیمه ناکرین **بِهِ** یی (به سوینده که مان) **ثُمَّ** پاره و نرخیک **وَلَوْ** هه رچه ند

كَانَ - **ذَا** خاوهن **قُرْبَى** نزیکى و خزمایه تی (ش بیّت) **وَلَا نَكْتُمُ** و ناشارینه وه **شَهَدَةً** شایه تی **اللَّهُ** خودا **إِنَّا** بێگومان ئیمه -

إِذَا ئه گهر وابیت **لَمِنْ** هه ر له **الْأَثْمِينَ** تاوانبار و گونا هکاره کان (-ین) **(١٠٦)** **فَإِنْ** جا ئه گهر **عِثْرَ** دۆزرایه وه و چاوکه و ترا **عَلَى** **أَسَـ** سر

أَنَّهُمَا ئه وه ی که ئه وان **أَسْتَحَقَّ** موسته حه ق بوینه بو **إِنَّمَا** تاوانیک **فَأَخْرَانِ** ئه وه دوانی تر **يَقُومَانِ** هه لده ستن **مَقَامَهُمَا** له جی ئه وان

مِنْ له **الَّذِينَ** ئه وانه ی **أَسْتَحَقَّ** موسته حه ق بووه **عَلَيْهِم** له سه ریان **الْأَوَّلِينَ** دوانی یه که م **فَيُقْسِمَانِ** جا هه ردوکیان سویند ده خۆن

بِاللَّهِ به خودا **لَشَهِدْتُمَا** که به راستی شایه تی ئیمه **أَحَقَّ** هه قتره **مِنْ** له **شَهِدَتِيهِمَا** شایه تی دوه کانی تر **وَمَا** و -

أَعْتَدَيْنَا ده ستر ئیزیمان (-نه) کردوه **إِنَّا** بێگومان ئیمه **إِذَا** که وابیت **لَمِنْ** هه ر له **الظَّالِمِينَ** سته مکاره کان ين **(١٠٧)** **ذَلِكَ** ئه وه یان

أَدْنَى نزیکتره له وه ی **أَنْ** که **يَأْتُوا** بێن و به ین **بِالشَّهَدَةِ** شایه تی **عَلَى** له سه ر **وَجْهَيْهَا** رووی خو ی (به شیوه ی خو ی بێ گۆرانکاری)

أَوْ یان **يَخَافُوا** بترسن **أَنْ** که **تُرَدَّ** ره تبکریته وه **أَيُّمَ** سویندیک **بَعْدَ** له دواى **أَيُّمِهِمَ** سوینده که یان **وَاتَّقُوا** بترسن و پارێزکاری له

اللَّهُ خودا **وَأَسْمَعُوا** و گوئیگرن **وَاللَّهُ** و خودا **لَا يَهْدِي** رێنموونی نابه خشیته **الْقَوْمَ** ئه وقه ومه ی **الْفَاسِقِينَ** که فاسیق و لارین

(١٠٨) **يَوْمَ** ئه و رۆژه ی **يَجْمَعُ** - **اللَّهُ** خودا (-کۆده کاته وه) **الرُّسُلَ** پێغه مبه ران **فَيَقُولُ** ئینجا ده ئیت **مَاذَا** چی تان

أُجِبْتُمْ وه لامدرايه وه **قَالُوا** گوئیان **لَا عِلْمَ** (هیچ) زانینیک نیه **لَنَا** بو ئیمه **إِنَّكَ** به دلنیایی تو **أَنْتَ** هه رخۆت **عَلَّمَ** زانای

الْغُيُوبِ هه موو نه یی و نادیاره کان ی **(١٠٩)** **إِذْ** کاتی که **قَالَ** - **اللَّهُ** خودا (-گوئی) **يُعِيسَى** ئه ی عیسا ی **أَبْنِ** کور ی

مَرْيَمَ مەریەم اَذْكُرْ یادبکەرەوه نَعْمَتِي ناز و نەعمەتی من عَلَیْكَ لەسەرت وَ عَلَيَّ و لەسەر وَلَدَتِكَ دايت اِذْ کاتی که

اَيَّدْتُكَ بەهێزم کردی و پشتیونیم کرد لیت بِرُوح به رۆحی- الْقُدُس قودس و پاکی و پیرۆزی (ناویکی جبریلە) تَكَلَّمَ قسە دەکەوی لەگەڵ

النَّاس خەلک فِي لەناو اَلْمَهْد بێشکە و لانک وَكَهَلًا و لە تەمەنی سی تا پەنجا سالی وَاِذْ و کاتی که عَلَّمْتُكَ فێری تۆم کرد

اَلْكِتَاب نوسین و کیتاب وَالْحِكْمَةَ و حیکمەت و لێزانی و کاربەجێیِ وَالْتَوْرَةَ و تەورات (نامەی ئاسمانی ناردراو بۆ موسا)

وَالْاِنْجِيل و ئینجیل (نامەی ئاسمانی ناردراو بۆ عیسا) وَاِذْ و کاتی که تَخَلَّق دروست دەکەوی مِنْ له اَلطَّيْن قور

كَهَيَّئَةً شَتَّى وەک شێوەی اَلطَّيْرِ اَلطَّيْر بالئەندە بِاِذْنِي بە رێپێدان و ئیزی من فَتَنَفَخ جا فوودەکەوی فِيهَا لِي فِتْكُون ئیتر دەبیته طَيْرًا تەیرێک

بِاِذْنِي بە رێپێدان و ئیزی من وَتَبَّرِي و چاک دەکەیتەوه اَلْاَكْمَه کویری زکماکی وَالْاَبْرَص و پێست بەلەک بِاِذْنِي بە رێپێدان و ئیزی من

وَاِذْ و کاتی که تَخْرِج دەردیخی اَلْمَوْتِ مردووەکان بِاِذْنِي بە رێپێدان و ئیزی من وَاِذْ و کاتی که كَفَفْتَ رِیگیمکرد لە

بَنِي رۆلە و هۆزی إِسْرَءِيل پیغەمبەر یەعقوب (واتە جوله که کان) عَنْكَ له (ئەزێەتدانی) تُو اِذْ کاتی که جَسْتَهُم بۆیان ت هینا

بِالْبَيِّنَات بەلگەوی ڕوون و ئاشکرا و موعجزات فَقَالَ جا - اَلَّذِينَ ئەوانەوی كَفَرُوا کوفریانکرد و بی برابوون مِنْهُمْ لەوان (-گوتیان)

اِنْ هَذَا ئەمە (هیچ) نیە اِلَّا تەنها سِحْرٌ سحر و جادوویی مُبِين ديار و ئاشکرا یە (١١٠) وَاِذْ و کاتی که

اَوْحَيْت خستەمە دل و ئیشارەتم کرد اِلَى بۆ اَلْخَوَارِیْن هاوەلە نزیکەکانی (عیسا) اَنْ که ءَامِنُوا برۆا بهینن بِي پیم

وَبِرْسُولِي و بەپیغەمبەرەنم قَالُوا گوتیان ءَامِنًا برۆامان هینا وَاشْهَد و شایەت بە بِأَنَّا کەوا ئیمە بەدنیایی

مُسْلِمُونَ موسلمانین ملکه چین (١١١) اِذْ که قَالَ - اَلْخَوَارِیُّونَ حەوریەکان (هاوەلە نزیکەکان) (-گوتیان) یَعِیْسَى ئەوی عیسا

اَبْن کویری مَرْيَم مەریەم هَلْ ئایا یَسْتَطِيع - رَبُّكَ پەروەردیگارت (-دەتوانی) اَنْ که یُنْزِل دابەزینی عَلَيْنَا بەسەرماندا

مَائِدَةً سفرە و خوانیکی مَنْ له اَلسَّمَاء ئاسمان هوه قَالَ (عیسا) گوئی اتَّقُوا بترسن و پارێزکاربن له اَللّٰهُ خودا اِنْ ئەگەر كُنْتُمْ ئیوه-

مُؤْمِنِينَ بِرُؤَادَارِ (-بووبن) (۱۱۲) قَالُوا گوتیان نُرید دهمانه وهیت اَنْ که تَأْكُلْ بخوین مِنْهَا لِي وَتَطْمَئِنَّ و ئارام ببیته وه

قُلُوبَنَا دلّه کانمان وَنَعْلَمْ و بزاین اَنْ که قَدْ به راستی صَدَقْتَنَا راستت کرد له گه ئمان وَنَكُونْ و- عَلَيَّا له سه ری مِنْ له

الشَّهِيدِينَ شایه ته کان (-بین) (۱۱۳) قَالَ - عِيسَى عیسا اَبْنِ کوری مَرْيَمَ مهربه م (-گوئی) اَللّٰهُ ئه ی خودایه رَبَّنَا پهروه ردیگارمان

اَنْزَلَ دابه زینه عَلَيْنَا به سه رماندا مَائِدَةً سفره و خوانیک مِنْ له اَلسَّمَاءِ ئاسمان هوه تَكُونْ - لَنَا بُو ئیمه (-ببیته) عِيدًا جه ژنیک

لَاؤَلَنَا بُو سه ره تا کانمان و یه که مینه کانمان وَءَاخِرِنَا و دوایینه کانمان وَءَايَةً و نیشانه و به نگه یه کی گه وه (بِی) مِنْكْ له لایه ن تۆوه

وَأَرْزُقَنَا و رِزق و رۆزیمان پییده وَأَنْتَ و تُو خَيْرَ چاکترین اَلرَّزَقِينَ رِزق و رۆزیده ریت (۱۱۴) قَالَ - اَللّٰهُ خودا (-گوئی)

إِنِّيْ به دُنْیایی مِنْ مُنَزَّلَهَا دابه زینه ری ئه ویم عَلَیْكُمْ له سه رتان فَنَ جا ئه وه ی یَكْفُرْ بَرُوا نه هیئ و کوفربکات بَعْدَ پاشان مِنْكُمْ له نگۆ

فَإِنِّيْ ئه وه مِنْ اُعَذِّبُهُ سزای ده ده م به عَذَابًا عه زاب و ئه شکه نجه یه ک لَا - اُعَذِّبُهُ سزا و عه زاب (-نه) ده م یئی اَحَدًا (هیچ) که سیکی

مِنْ له اَلْعَالَمِينَ جیهانیان (۱۱۵) وَاِذْ و کاتی که قَالَ - اَللّٰهُ خودا (-گوئی) یَعِيسَى ئه ی عیساى اَبْنِ کوری مَرْيَمَ مهربه م

ءَاَنْتَ ئایا تُو قُلْتَ گوتوته لِلنَّاسِ به خه لک ی اَتَّخِذُونِيْ مِنْ - وَاُمِّيْ و دایکم (-بکه ن به) اِلهِيْنَ دوو خودا و په رستراو مِنْ له

دُونْ غه یری اَللّٰهُ خودا قَالَ (عیسا) گوئی سُبْحٰنَكَ پاکی و بنگه ردی بُو تُو مَا یَكُونُ نَابِیَ لِيْ بَوْمَ اَنْ که اَقُولْ بَلِّیم

مَا لَیْسَ ئه وه ی نیه لِيْ بَوْمَ یَحَقِّ (هیچ) حه قیک اِنْ ئه گهر کُنْتَ و ابووییت قُلْتُهُ گوتیم فَقَدْ ئه وه به دُنْیایی عَلِمْتَهُ تُو زانیوته

تَعْلَمْ تُو ده زانی چی هه یه مَا فِيْ له ناو نَفْسِيْ خودی نه فسی خۆم وَلَا اَعْلَمْ و مِنْ نازانم چی هه یه مَا فِيْ له ناو نَفْسِكَ نه فس و زاتی تُو

اِنَّكَ به دُنْیایی تُو اَنْتَ هه رخۆت عِلْمُ زانای ته واو ی اَلْغُیُوبِ هه موو غه یب و نه یئی و نادیاره کان ی (۱۱۶) مَا قُلْتَ نه مگوتوه

لَهُمْ پَیْیان اِلَّا شَقِی جگه له مَا ئه وه ی اَمَرْتَنِيْ تُو فه رمانت کردوه بِهَ پَیم اَنْ که وا اَعْبُدُوا بپه رستن اَللّٰهُ خودا رَّبِّيْ پهروه ردیگارم

وَرَبِّكُمْ و پهروه ردگاری ئیوه ش وَكُنْتَ و مِنْ- عَلَیْهِمْ له سه ریان شَهِيدًا شایه ت (-بووم) مَا ئه وه نده ی دُمْتُ مامه وه فِيْهِمْ تیایاندا

فَلَمَّا جَاكَ تَوَفَّيْتَنِي مَن تَهَوَّكَرَد (لهسەر زهوی) كُنْتُ - أَنْتَ تَوَّ الرَّقِيبُ چاودیر (-بووی) عَلَیْهِمْ لهسەریان ، بهسەریان

وَأَنْتَ وَ تَوَّ عَلَى لهسەر كُلَّ ههموو شَتِیک شَهِید شایهتی (۱۱۷) إِنْ ئەگەر تَعَذَّبَهُمْ عەزاب و سزایان بدهی

فَإِنَّهُمْ ئەوه ئەوان هەر عِبَادُكَ بهندهی تۆن هَ وَإِنْ و ئەگەر تَغْفِرْ خۆشبێ هُم لێیان فَإِنَّكَ ئەوه بێگومان تَوَّ أَنْتَ هەرخۆت

الْعَزِيز ئەوپه‌ری ده‌سه‌لاتداری بالادهستی (ناویکی خودای پیرۆزه) الْحَكِيم دانا و ته‌واو کاربه‌جیی (۱۱۸) قَالَ - اللَّهُ خودا (-گوئی)

هَذَا ئەوه يَوْمَ ئەو رۆژهیه يَنْفَع سود ده‌گه‌یه‌ن به الصَّادِقِينَ راستگوکان صِدْقُهُمْ راستگوییه‌که‌یان هُم بۆیان هه‌یه

جَنَّتْ باخ و به‌هه‌شتانی تَجْرِي دروات مِّن له تَحْتَهَا ژێریاندا الْأَنْهَرُ روبره‌کان خُلِدِينَ هه‌تا هه‌تایی ماوه‌ن فِيهَا تیایدا

أَبْدًا به‌نه‌براوه‌ی رَضِيَ - اللَّهُ خودا (-پازی بوو) عَنْهُمْ لێیان وَرَضُوا و (ئه‌وانیش) پازی بوون عَنْهُ لِي ذَلِكَ ئەوه‌یان

الْفَوْز بردنه‌وه‌ی الْعَظِيم شكو‌داری ئەوپه‌ری گه‌وره‌یه (۱۱۹) لِلَّهِ ه‌ی خودایه مُلْكُ خاوه‌نداری و پادشایی السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان

وَالْأَرْضِ وَ زه‌وی وَمَا وَ ئەوه‌ی فِيْهِن تیاپاندايه وَهُوَ وَ ئەویشه عَلَى لهسەر كُلَّ هه‌موو شَتِیک قَدِيرٌ ئەوپه‌ری تواناداره

(۱۲۰)